

Kronika liscannorská

1020 - 1070

Sestavil Dwany Růžička

Dějiny obce Liscannor se počítají od 22. ponovoroku 1020. Právě tehdy se dva významní členové Nurnské družiny, Jacob z Rugornu a Halk z Erinu, rozhodli, že nechtějí dále přespávat po hospodách a mezích, a zajistili si povolení k založení vesnice několik mil severovýchodně od Nurnu. Oba si na místě postavili kamenné domy a nastěhovali se. Spolu s Jacobovou ženou Boženou se tak stali prvními obyvateli nové vesnice.

Halk na svém novém pozemku také řádně pochoval hlavu svého zesnulého otce, kterou před lety nalezl, a od té doby ji, čekaje na příležitost k pohřbení, nosil v batohu.

O mnoho let později o počátku vesnice napsal pojednání Rolld z Erinu:

Prvopočátky Liscannoru se datují do roku 1020, kdy se po návratu výpravy Nurnských z Erkrachtu rozhodli Jacob z Rugornu a můj nejstarší bratr Halk smírný z Erinu založit obec, v níž by žili jen dobrodruzi a jejich rodinní příslušníci. Vzhledem k tomu, že ve dvou se to radí poměrně jednoduše, byl v královském městě Nurnu rychle obstarán příslušný dokument. Ještě téhož roku byla zahájena stavba prvních dvou domů. Jelikož Halk i Jacob byli v této době již poměrně majetní, jednalo se o pořádné kamenné domy a ne žádné chatrče, jako je tomu u mnoha jiných vznikajících vesnic. Místem pro stavbu bylo vybráno příhodné místo u obchodní cesty, řeky a lesa, vzdálené deset mil od Nurnu. V této době ještě nelze hovořit o vesnici, pouze o samotě, a bylo na dalších členech Nurnské družiny, kteří do té doby žili většinou jen po hospodách a někteří i v rošti lesa či na mezi, zda i oni budou chtít žít jako řádní občané a ne jako pobudové a vandráci. Byly tedy postaveny první dva domy a zbývalo jim již jen přidělit čísla popisná. Halk i Jacob si tedy metli los a od té doby patří číslo jedna do majetku Erinských a číslo dvě náleží Rugorským. V této době také vznikl název Liscannor. K tomu malá poznámka. V pamětech váženého pana Llandaffa, občana Liscannoru, se objevila zmínka o vzniku jména Liscannor v poněkud jiných souvislostech. V naší rodinné kronice je tato událost zapsána poněkud jinak. Halk a Jacob se prostě sešli u piva a mumlali si pro sebe různé názvy, což nakonec vyústilo v název Liscannor. S největší pravděpodobností to jméno nevymyslel celé ani jeden, ale slepili a složili ho dohromady oba. Zda někdo slyšel nějaký podobný název v minulosti je nicméně možné, a tak bych na tomto místě nevyučoval ani možnost, kterou uvádí vážený pan Llandaff z Quonsettu (viz. Paměti Llandaffa z Quonsettu aneb Mě poznámky z cesty).

1021

Následujícího roku přibýly v nové vsi dva další domy, sruby Pepena Ruindorského a Hupsly Liskové. Kolem domů také vzniklo tábořiště nemajetných dobrodruhů, kteří chtěli být nablízku svým šťastnějším kolegům, aby jim neunikla příležitost vydat se na další výpravu za slávou a bohatstvím. Lewellyn Álfheimský si dokonce koupil pozemek, ale více peněz nemaje, postavil si na něm pouze stan.

1022

28. ponovoroku v Liscannoru přibyl nový hrob. Patřil Hupsle Liskové, která nešťastně padla v dalekém Lismorru. Zesnulá hobitka byla pohřbena na pozemku Jacoba z Rugornu. Její dům v pozůstalostním řízení získala její sestřenice Gwanda Lisková. K další zvláštní události už tohoto roku nedošlo.

1023

Hned následující rok byl ovšem na události bohatý. 27. ponovoroku spáchala v obci sebevraždu Lokke Ardasanská, která již nemohla vydržet špinavosti svého manžela Dariona. Byla pohřbena pro změnu na pozemku Halka z Erinu, který jí byl v posledních dnech života oporou, ale přesto jí nedokázal zabránit ve vykonání tragického činu.

Ještě během ponovoroku došlo k prvnímu přepadení Liscannoru. Provedli ho armidenští mniši, kteří měli v úmyslu odvést slavné družiníky v železech do Armidenu a tam je donutit vykonat jisté nebezpečné poslání. První byl napaden dům Jacoba Rugorského a poté i další stavení. Jacob se neohroženě pustil do boje podporován zejména Halkem Erinským, ale přesila útočníků byla příliš velká a navíc podpořená magií, takže po chvíli byl odpor liscannorských zlomen a Jacob Rugorský s Halkem Erinským byli naloženi do klecí. Ostatní dobrodruzi byli přinuceni jít s nimi.

Značně prořídila družina se vrátila o měsíc později. Mezi mrtvými byl i zakladatel obce Halk z Erinu a další občan Pepen z Ruindoru.

Mezitím došlo k radostnější události, totiž k prvnímu narození dítěte na území obce. Tím dítětem byla Arnúthien, dcera Halka Erinského a Manwing Gorganské. Ta ovšem i s matkou po smrti Halkově opustila Liscannor a odjela do Gorganu. Halkův dům zdědil jeho bratr Yorg z Erinu.

Liscannor byla nucena opustit také Božena Rugorská, kterou její manžel Jacob vyhnal. Přivedl si totiž z armidenské výpravy novou ženu, krásnou Rollandu Rhyderskou.

Vzhledem k počtu mrtvých přivezených z prokletého Armidenu k pohřbení ve vsi se dobrodruzi rozhodli zřídit obecní hřbitov. Byla postavena nevelká márnice a zajištěn pozemek obklopený bytelnou zdí. Prvním pohřbeným byl Pepen z Ruindoru.

Ostatní pohřby se odehrály ještě na soukromých pozemcích, a to sice pohřeb Halka Erinského a jeho přítelkyně Arienne Borglandské na pozemku Erinských, Gwanda Lisková a Pála, řečený Hlupák, pak byli pohřbeni na pozemku Rugorských.

Domy po zemřelých dobrodruzích obsadili jejich příbuzní, a sice Yorg Erinský, Llyr Ruindorský a Merla Lisková.

Tohoto roku našetřili na stavbu domu konečně i další dobrodruzi a obec se znatelně rozrostla. Konkrétně přibyla hrázděná stavení Grundyga Quonsettského, Ragnara Álfheimského, Athease Zelenovrškého a Barnabáše Čipery, a k tomu srub Drsoula Roahanského. I s márnici tak bylo na konci roku v obci celých 10 domů.

1024

Tohoto roku nedošlo k žádným zvláštním událostem, jen na hřbitově přibyl hrob trpaslíka Farina, jehož tělo dobrodruzi přivezli z ostrova Surradonu.

1025

Rok 1025 byl přelomový především tím, že se dobrodruzi shodli na potřebě volit starostu, který by spravoval obecní záležitosti, postaral se o zvelebování obce a vyhnal podezřelé živly. Historicky první volba liscannorského starosty proběhla 8. chladna a prvním starostou se stal Yorg z Erinu.

Hned v měsíci jarnu měl nový starosta první starost, když se na louce za Liscannorem usadila karavana kudűcích obchodníků. Ukázalo se, že kudűci chtějí jen přespát a druhého dne pokračovat v cestě, nicméně si najali Nurnské na svou ochranu při cestě na sever do dalekého Velvennoru.

Z výpravy se místo padlého Llyra Ruindorského vrátil jeho bratr Illred a převzal jako dědictví jeho dům, původně postavený Pepenem. Nevrátili se ani občané Merla Lisková a Ragnar Álfheimský.

V polovině roku jmenoval starosta prvního obecního hrobníka, kterým se stal tupý kroll Balgorr z Rugornu. Ten se hned usídlil v márnici, kde z nedostatku práce pouze karbanil a popíjel se svými krollími kumpány. Ještě toho roku však padl na výpravě do Wallimoru a obec tak o svého prvního hrobníka přišla, aniž by koho pohřbil. Ukázalo se však, že vypečený hrobník vykopal na hřbitově několik hrobů do foroty připravených pro nejvýznamnější členy Nurnské družiny.

Ve Wallimoru padl hrdinskou smrtí také občan Illred Ruindorský.

Tohoto roku si v lesích blízko Liscannoru postavil stavení také lakotný druid Sarim z Gorűdye, do té doby žijící se svou ženou Rion a Synkem v křovinách.

1026

Následujícího roku odjela družina na prázdniny do dalekého Mondragonu. Na výpravě zahynulo mnoho hrdinů a po návratu byly na liscannorském hřbitově pohřbeny ostatky Athease a Thűvina Zelenovrškých, Arwina Linfalase a Sigurda Álfheimského.

Dům č.p. 3 jako dědictví po příbuzných získal Arrawn z Ruindoru.

1027

V příštím roce přibýly na obecním hřbitově další hroby, a sice Grundyga Quonsettského a Nargothronda Katzbalgera.

Ve vsi se také objevil Krak Álfheimský, který zdědil dům č.p. 6, a Llandaff Quonsettský, jenž se nastěhoval do domu č.p. 5.

Obzvláště Llandaff byl elfím učencem a věnoval se studiu a bádání, ve svých spiscích se pak věnoval také původu jména Liscannor:

Okamžitě, jak jsem slyšel, že název Liscannor vymysleli zakladatelé osady, poznal jsem, že je to nesmysl. Jde zřejmě o název mnohem starší, ovšem dříve příslušející údolí, jímž procházela odedávna cesta z Nurnu. Jde zřejmě o zkomoleninu výrazu ve starém jazyce lidí. Slovo Liškánora znamenalo liščí noru a mohlo se vztahovat jak na útulnou podobu chráněného údolí, tak na blízký les, kde byla odedávna hojnost zvěře.

1028

Toto byl pro obec Liscannor další přelomový rok. Nejprve v jižní zemi Merion padl starosta Yorg z Erinu. Jeho tělo bylo s pietou dovezeno domů a na obecním hřbitově přibyl nový rov.

Veselejší událostí bylo narození polokrolla Eriadanna Rugornského, syna Jacoba a Rollandy.

Především ale Jacob z Rugornu nechal vlastním nákladem postavit obecní hostinec, kterému dal vznešený název U hrocha, k zlosti druida Sarima, jenž po vlastním živém hrochovi už léta toužil. Po osmi letech tak měla obec konečně vlastní hospodu a Jacob nezapomněl ani na několik hostinských pokojů, kde by mohli bydlet družinovi nováčci. Místo hostinského přijal veselý hobit Jeremiáš Čipera z Tiklu.

Dále se ve vesnici objevili Rolld z Erinu a Christla Lísková, aby převzali domy zděděné po svých zesnulých příbuzných.

Obyvatelé obce se neměli k volbě dalšího starosty, což se ukázalo nerozmné v sečnu, kdy si za vesnici postavil obrovský stan jakýsi arogantní člověk. Bez starosty nebylo autority, která by mu v tom mohla zabránit, takže byl vyhozen až po skončení výpravy, na kterou se družina vydala splnit jeho zakázku.

Z této výpravy se nevrátil občan Arrawn Ruindorský, jehož dům zdědil jeho bratranec Getd. Naopak elf Erlanth Linfalas z výpravy přivezl dostatek peněz, aby si mohl zakoupit stavení po Atheasovi Zelenovršském.

1029

Na počátku dalšího roku se občané obce konečně dostali k tomu, aby zvolili nového starostu. Stal se jím oblíbený a veselý hobit Barnabáš Čipera z Tiklu. Jeho starostování však netrvalo dlouho, neboť hobit nešťastně padl již v deštnu v Mallikornu. Dědicem jeho domu se stal jeho bratr Jeremiáš.

Neprodleně proto proběhla nová volba a třetím liscannorským starostou se stal Rolld z Erinu.

Kamenný dům si tento rok postavil Torp Katzbalger, který se doň nastěhoval se svou chotí Wenorou. Kudůk se však ze svého nového domu dlouho netěšil, neboť padl v Gorganu a zanechal v Liscannoru vdovu. Jeho tělo bylo pohřbeno na obecním hřbitově.

Z Gorganu se nevrátil ani Krak Álfheimský, jehož mrtvolu pohřbil na svém pozemku Čagdan Zajsanský, který si na kopečku nad vsí stavěl věž. Krakův dům pak zdědil Herbert Álfheimský.

1030

Deset let po svém založení se Liscannor opět rozrostl. Ve vsi přibyla věž Čagdana ze Zajsanu, kterou sice tento východní zloděj ještě zcela nedostavěl, do hotových spodních pater se však nastěhoval i se svou ženou Ličong a ještě během roku v jejich rodině přibyl syn Šajsan.

Kamenný dům si postavil rovněž Corey Kall, který se doň nastěhoval se svou ženou Yullien. Kroll Rviz Hnis si pro změnu postavil srub, a nakonec si hrázdné stavení vystavěl Páin z Nórienu.

Slavně se také oženil liscannorský starosta Rolld Erinský, pojav za ženu Gréttu Liškovou, dceru majitele nurnského hostince U lišky, která se tak stala první paní starostovou v obci.

1031

Tento rok se obec rozrostla hned o tři potomky. Již v ponovoroku se narodila Noriane Kallová, dcera Coreye a Yullien, a během roku k ní přibyli ještě Arllon Erinský, syn Rollda a Grétty, a Rhynn Rugornský, syn Jacoba a Rollandy.

Jenže jakoby prokletím došlo také k úmrtí několika novopečených otců. Toulky po okolí Rubanic nepřežili Čagdan a Corey Kall, a na konci roku padl rukou zákeřných spoludružiníků slovatný Jacob z Rugornu. Všichni byli

přivezeni a pohřbeni na obecním hřbitově, a krom nich přibyl též hrob krolla Rvize. Vdovy Ličong a Yullien se i s dětmi odstěhovaly k rodičům a Liscannor opustily.

Dochoval se Jeremiášův popis kopce, na němž si lupič Čagdan budoval věž:

Jo, přesně na ten kopec, tam kde stávala Čagdanova věž, než ji nechal starosta Rolld zbourat. Kdybych nevěděl, jak vypadá, tak bych se taky divil, ale ta věž spíš vypadala jak doupe skalních obrů. Měla zatím jedno patro, i když Čagdan chtěl hned patra tři a nahoře věžičky a korouhvičky a krov co ještě. Ta stavba stála téměř na kopci, všude kolem spousta kamenů a trámů, a když Čagdan umřel a stavba se začala rozsepat, nechal ji starosta strhnout. Spousta kamenů se vodtamtad' rozvezla na jiný budovy, takže teď to tam vypadá jak na starým pohřebišti, jen strašidlo tam chybí.

Do Liscannoru naopak přibyl Ěnmil, řečený Slad'och, který zakoupil dům po krollu Rvizovi.

Konala se i jedna svatba. Na výpravě potkal dívku svého srdce trpaslík Páin Nórienský, který pojal za choť sličnou hobitku Lúniel Pitkovou pocházející z rodiny hospodského v Novém Borginu. Radost z veselky kalila pouze skutečnost, že úchylný vrah, liscannorský občan Herbert Álfheimský, zákeřně a bezdůvodně zavraždil nevěstě otce.

Během roku také došlo k nebezpečné události, kdy do vsi přišel zlý huorn, který se chtěl pomstít za smrt svého pána. Ten padl rukou druida Sarima, ale huorn se splel a napadl Liscannor. Naštěstí byl spojenými silami dobrodruhů a starousedlíků zlikvidován a zůstala po něm jen hromada dříví na podpal.

1032

Novomanželům Páinovi a Lúniel Nórienským se narodil synek Lúin a dal zapomenout na žal po vraždě starého pana Pitky. K Páinově nevoli se však k rodině nastěhovala také jeho ovdovělá tchýně Lurmuna, aby Lúniel pomáhal.

Památná událost se odehrála o zimosmeti, kdy vesníci projížděl gorganský král Gorandir a zastavil se U hrocha na pivo.

Děni ve vsi od jejího založení do této doby stručně shrnuje pojednání od Rollda Erinského:

Pak se nějaký čas nedělo vůbec nic. Halk i Jacob pokojně žili jako řádní lidé a ostatní se dále váleli pod širým nebem. Teprve o rok později si dům postavil další dobrodruh, Pepen z Ruindoru, sice jen hladký srub, ale dal tím řádný příklad ostatním váhavcům. Postupně si dům staví i Hupsla Lísková, čarodějové Grundyg a Atheas, hobit Barnabáš, barbar Drsoula a dokonce i Ragnar z Álfheimu. Liscannor se tak během několika let stává řádnou vesnicí. Již dříve, roku 1023, umírá jeden ze dvou zakladatelů, můj bratr Halk Smírný, a zanechává po sobě první dítě, které se v Liscannoru narodilo. Je jím má neter' Arnúthien Erinská. Shodou okolností se narodila právě v den, kdy zemřel její otec. Dům č.p.1 dědí můj druhý bratr Yorg. Ten se roku 1025 stává prvním starostou obce Liscannor a svůj úřad zastává až do své smrti roku 1028. Za jeho úřadování se vesnice dále rozrůstá a zapisuje se do povědomí širokého okolí. Je vybudován i hřbitov pro padlé dobrodruhy. Po Yorgově smrti nastává na nějaký čas složitá situace, kterou jsem jako řádný dědic domu č.p.1 již mohl sledovat osobně. Není zvolen žádný Yorgův nástupce a obec chřadne. Teprve o rok později je po těžké urážce řádných občanů Liscannoru od potulného šarlatána, který si v obci drze postavil stan, zvolen druhý starosta. Stává se jím Barnabáš Čipera z Tiklu, hobit a zloděj. Vzhledem k nešťastným okolnostem je jím však pouze několik týdnů. Při nové výpravě do Mallikornského království je hobit Barnabáš před mými zraky rozdrčen padlým stromem, který mu měl přinést svobodu, když jsme byli zajati. Byli jsme poučeni tím, co se může stát, nemá-li obec starostu, proto dochází hned po návratu z Mallikornu k další volbě. A tak se stávám třetím starostou vesnice Liscannor. V té době má již vesnice svoji první hospodu s názvem U hrocha, kterou na svém pozemku postavil roku 1028 vážený pan Jacob z Rugornu (o vzniku názvu je více pojednáno v Historii Nurnské družiny II a zakládající listině). Za mého úřadování si dům staví i rod Zajsanských, Kallů a Nórienských a kroll Rviz, který žádný rod nemá, a v neposlední řadě i rod Katzbalgerů. Někteří dobrodruhové se žení a dnes se vesníci často ozývá spokojené povykávání několika dětí. Dnes má obec Liscannor šestnáct domů. Číslo sedmáct bude nést radnice, kterou hodlám postavit na své náklady. Pevně doufám, že Liscannor bude i nadále místem klidného odpočinku mezi jednotlivými výpravami, pokud nám sem ovšem nebudou někteří jedinci, navíc přespólní, vodit huorny a jiné potvory, nebo nás nepostihne osud vesnice Rubanice. Tolik k historii.

Druidu Sarimovi žijícímu na samotě v lese a jeho ženě Rion se narodila Dcerka. Navíc si na lesní mytíně poblíž obydli Sarimova postavil domek Sivel Chrastník, mistr štětce, aby mohl v poklidu tvořit daleko od shonu měst a vesnic.

Z tohoto roku se dochoval unikátní popis stavu ve vsi z pera elfího učence Llandaffa Quonsettského, nechme jej proto promluvit:

Dnes jsem byl položit květiny u hrobu Grundygova. Je tomu přesně šest let, co zahynul v chapadlech chobotnice. Přál bych si, aby zde mohl být a těšit se z toho, jak dobré jméno má stále Quonsett. Jaká škoda, že musí ležet v zemi na místě tak neutěšeném, jakým je liscannorský hřbitov. Letným pohledem se lze přesvědčit, že od jeho založení nebyla vydána ani zlatka na jeho údržbu. Márnice, která je v dezolátním stavu a o niž se již od dob Balgorrových nikdo nestará, jen podbarvuje atmosféru, již navozuje na jednom místě pobořený plot a mnohé neudržované náhrobky. Celek je smutným důkazem toho, že starosta s obecní pokladnou neumí zacházet.

Kromě zaplivané pastoušky, kterou hostinský ani přes svoji nejlepší snahu nestihá udržovat v čistotě a kde je vždy minimálně polovička stoliček rozlámaná, kde je vždy napravo před dveřmi nazvraceno a nalevo od dveří chodí ožralové občas močit, je vlastně jen jedinou místní pamětihodností (pomínu-li zříceninou věže) pomníček člověku zabitému bleskem na nedalekém rozcestí. Od radostinové bouřky roku 1030, kdy zde posel bohů sklátil žebračka čekajícího na kupce, který by ho svezl do Nurnu na tradiční Sjezd prosebníků, se tomuto místu říká "Na škvarku".

Liscannorský les je námětem na celou knihu. Stovky listů papíru by se daly popsat vyprávěním o pečlivě udržovaném hvozdu, o tom, jak všechny stromy šeptají s úctou Sarimovo jméno a jak se staví do pozoru, když jde druid kolem, a ševlí lístky, snažíce se vlichotit do jeho zvláštní přízně. Dalo by se vyprávět o dubu, který stojí na malém palouku obehnaném maliním a který se může pyšnit tím, že dal Sarimovi vzácnou hůl pro cesty širým krajem, a který je tak rád, že právě z jeho žaludů Rion připravuje ten pověstný zálesácký dort. Dalo by se dlouhé hodiny chodit po hvozdu a bádat nad tím, jak krátkozrací jsou ti, kdo les pomlouvají. Vždyť les je tak mocný! A les, to je především Sarim. Kdo nemá rád les, neobstojí před Sarimem a raději se hvozdu vyhne. Jen onehdá měl druid menší potíže s babkami, které chodily do lesa sbírat klestí, sem tam haluz ulomily a prašivku rozkopaly. Jak se však k mému uchu doneslo, vyhnal je Sarim z lesa takovým způsobem, že kromě falešného chrupu na úprku poztrácely i košíky s chrastím a řvaly hrůzou, i když byl les už dávno z dohledu. Tuhle informaci ovšem opravdu nemohu s určitostí potvrdit, i když vzhledem k tomu, že liscannorský druid je ve svém hvozdu mocným pánem, by na tom mohlo být něco pravdy.

Rok 1033 byl pro Nurnskou družinu přelomový a události se pochopitelně odrazily i na životě ve vsi. Nesmírně důležitým milníkem bylo první vydání družinického časopisu Lyškánora.

V Liscannoru se opět objevil člen pochybného a zlořečeného rodu ardasanských, Dorgis, který obcházel domy starousedlíků a žebrał. Starosta Rolld mu proto okamžitě pohyb na území obce zakázal. Uražený Dorgis si svépomocí začal stavět srub mimo území obce, ale byl příliš líný, než aby se dostal dál než k vykopání základů.

V obci přibyli další dva potomci, a sice Luncius Nórienský, syn Páina a Lúniel, a Lorgen Erinský, syn Rollda a Grétty.

A krom novorozenců přibyli také dva domy. První si postavil Edudant Škorpík, druhý začal stavět starosta Rolld jako radnici, která by dodávala důstojnosti starostenskému úřadu a starosta by tam mohl vést agendu. Po jeho nešťastné smrti vdova Grétta dům na paměť svého muže dostavěla. Až později se ukázalo, že stavba je nepotřebná a příští starostové se jí používat nenaučili.

Aktivní a majetný Rolld provedl rovněž rozsáhlou opravu svého starého domu.

Ve světnu odjeli téměř všichni dobrodruzi na cestu na sever. Až o zimosmeti se v Liscannoru objevila partička tří podezřelých bezdomovců, kteří tvrdili, že jsou jedinými přeživšími Nurnské družiny. Měli něco peněz a začali se roztahovat U hrocha, jako by jim vesnice patřila. Vše ukončil Páin z Nórienu, který přijel o několik dní později a přímo v lokále liscannorského hostince všechny tři bez milosti zabil. Zděšeným vesničanům poté oznámil, že trojice při známém Mondragonském atentátu zákeřně zavraždila většinu Nurnských hrdinů. On jediný zázrakem přežil. Zbytky zrádných ubožáků pak odvezl na trakaři do lesa a jejich vnitřnosti rozvěšl po stromech.

Na Liscannor padl pochopitelný smutek. Na druhý den se konal pohřeb ostatků, které Páin přivezl s sebou. Jednalo se o Erlantha Linfalase, Llandaffa Quonsettského a starostu Rollda Erinského. Na jejich památku byl za Liscannorem odhalen pomník s jejich sochami.

Na severu zemřel i barbarský druid Sarim Gorůdyjský, který dlouhá léta žil se svou rodinou v lesní chatrči nedaleko Liscannoru. Jeho žena Rion i s dětmi poté dům opustila a odstěhovala se. Zahynul také Sível Chrastník, a rovněž jeho stavení zůstalo neobydleno.

Poslední přeživší veteráni Nurnské družiny, Páin Nórienský a Lynhaard Rugornský, se shodli, že družina musí pokračovat, a zahájili nábor nových členů. Taktéž metali los o funkci starosty, kterou získal kroll Lynhaard a stal se tak čtvrtým starostou. Hned také vydal první prohlášení:

Vážení spoluobčané!

Politováníhodné události poslední doby, související se smrtí druhů z nejmávanějších, především třetího starosty Liscannoru, mě nutí, abych i já sám zcela přehodnotil své přístupy k některým věcem. Na posledním zasedání prořídleho občanstva jsem byl zvolen čtvrtým liscannorským starostou, i když vím, že tento post by jistě zaslouženěji náležel Páinovi Nórienskému, jehož odvaha a zásluhy o rozkvět Nurnské družiny jsou v současnosti nezměrné. Osud však rozhodl jinak a já, jako obyčejný prostý kroll, bych musel být hodně hloupý nebo neskonale hrdý, abych odmítl štěstí, jež mi spadlo znenadáni do klína. Má radost však není úplná, a ani nemůže být, když vím, že v čase, kdy jsem se líně válel v Liscannoru, ostatní prolili krev a položili životy. Vzhledem k tomu, že na mne padlo sladké brnění starostovského úřadu, rozhodl jsem se vypsati na těchto řádcích vše, co bych chtěl učiniti nebo zakázati.

1) *Jak je známo z minulosti, můj zesnulý synovec Jacob, a posléze občas i já, jsme často bojovali za postavení prvního liscannorského vykřičeného domu, podobně jak je tomu i v obcích jiných (např. Červená sedma, Červenej jazyk, Na borovém loži, U skřetí krasavice apod). To bylo tenkrát. Teď, po svém zvolení, však nahlížím na věci zcela jinak, je to dáno jistojistě tím, že jsem spolu se svým postem získal i jiný úhel pohledu, jež mi byl do té doby zcela cizí. Proto prohlašuji, že hamepejz, a to i díky úctě, kterou jsem choval a stále ještě chovám k památce Rollda Erinského, se v Liscannoru po dobu mého úřadování rozhodně stavět nebude.*

2) *Vzhledem k tomu, že se očekává bouřlivý příchod nových družiníků a tedy i potencionálních přistěhovalců do Liscannoru, a díky tomu, že mne historie neblaze poučila, bude status občana pro nováčky udělován jen velmi zřídka a po pečlivé rozvaze. Rozhodně v Liscannoru budou bydlet jenom lidé, kteří družinu, její tradici a historii ctí a přispívají k jejímu rozkvětu. Nactiurhači, lháři a pomlouváči budou zcela cileně z obce vyštíváni. Tím mám na mysli, že v zásadě souhlasím a ztotožňuji se s prohlášením třetího starosty liscannorského z minulého vydání Lyškánory.*

3) *Vždy jsem byl odpůrcem stavby radnice. Přišlo mi, že naše obec není tak veliká, abychom se zrovna museli pyšnit honosnými stavbami. Bohatě postačí, když budeme udržovat hřbitov v čistotě, abychom vzdali hold tam pochovaným, a najmuli hrobníka. Žel bohům, radnice stát bude, protože Grétta Erinská se rozhodla ji postavit. Nevím k čemu ji bude dobrá, ale je to její vlastní věc, když na to má. Koneckonců ji nechává stavět na soukromém pozemku, takže proti tomu nelze ani nic namítat. Prostě vznikne další mrtvá stavba. Já jsem stejně pevně rozhodnut, jakožto tvor líný, že budu úřadovat pěkně doma v teple rodinného krbu. Tím pádem umírá také Rolldova myšlenka na úřední hodiny, neboť úřední hodiny jsou byrokratická blbost. Správný starosta úřaduje dvacet čtyři hodin denně.*

4) *Kousek za Liscannorem jsem spolu s Páinem Nórienským, v současnosti nejslavnějším mužem Nurnské družiny, nechal vystavět mramorový pomník na památku Rollda z Erinu, Llandaffa z Quonsettu a Erlantha Linfalase, kteří byli podloudně zavražděni tlupou ubožáků, aby navždy připomínal povesťm křivdu, která na nich byla spáchána. Rád bych, aby se na mrtvé liscannoraňany, i jiné, než ty, jimž je tento pomník věnován, nikdy nezapomínalo.*

5) *Pokládám si za prioritní cíl znovu vrátit život v Liscannoru do normálních kolejí a nechat jej pečlivě zmapovat. S tím souvisejí i jistá pravidla pro prodej pozemků a katastrace přilehlého území.*

6) *Všechny obce a samoty spadající do liscannorské oblasti, které nemají gwendarronskými zákony oprávnění na starostenský úřad, mají za povinnost zaknihovávat na mém úřadě jakékoli stavební změny a přistěhovalcká přihlášení. Jako starosta je budu tvrdě vyžadovat, zejména pokud se jedná o Samotu, kde žila Rion Gorůdyjská. Plány Samoty, jak známo, nikdy neexistovaly, a tak docházelo k různým machinacím a spekulacím z řad jejího obyvatelstva.*

7) *Jsem zapřísáhlým nepřítelem tzv. mrtvých staveb. Je známo, že přitahují všelijakou chamrad' a lúzu, která se nejprve dovnitř tzv. nabourá, přičemž ničí, na co přijde, a navíc z takového doupete přede své černé (popř. i rudé) síť rozkladu a zániku. Jedná se o jev společensky velmi nebezpečný a je třeba jej mýtit už od okamžiku, kdy se samozplodí. Proto vězte, že žádná stavba v obci nebude chátat ani o den déle, než říká zákon.*

Starosta se ovšem nevěnoval jen práci, zbyl mu čas i na soukromý život a koncem roku pojal za ženu vdovu po Torpovi Katzbalgerovi, sličnou kudůčku Wenoru. Jak každý ve vsi věděl, brali se z čistě lásky.

1034

Starosta Lynhaard se vykonávání svého úřadu chopil se skutečnou vervou, a záhy sestavil další soupisy dosud zvykového práva. Nutno podotknout, že mu byl velmi nápomocen nováček Krochta Moskyt, který starého krolla vyučoval a zasnětil ho do tajů písma. Uvedme některé části týkající se Liscannoru:

Liscannorské občanství - Liscannorské občanství náleží každému, kdo vlastní dům (alespoň srub) na území obce a má zde povolen pobyt starostou Liscannoru, popřípadě jmenovaným správcem. Musí ovšem splnit přihlašovací povinnost.

Příhlašovací povinnost - Každý, kdo se rozhodne v Liscannoru dlouhodobě bydlet, třeba i jen v podnájmu nebo hostinci, musí se přihlásit na místním obecním úřadě. Neučiní-li tak, bude považován za vetřelce a po zásluze vypráskán.

Starostovská funkce - Jedno volební období pro úřad starosty trvá čtyři roky. Po uplynutí doby se volí nový starosta způsobem, pro který se rozhodla většina občanů.

Volební právo - Jelikož obec Liscannor je družnickou vesnicí, volební právo pro volbu nejvyššího zástupce nemají všichni. To přináleží pouze družníkům, kteří mají navíc liscannorské občanství.

Správce obce - V době dlouhodobé starostovy nepřítomnosti zvolí tento svého nástupce, trvale přihlášeného k pobytu v Liscannoru. Tato osoba se ze správce obce a má dočasně všechny starostovské pravomoce. Ve chvíli starostova návratu nebo nové právoplatné volby starosty všech svých výsad okamžitě pozbyvá.

Dědictví - Při úmrtí člena rodiny se dědické záležitosti řeší takto: Existuje-li závěť, je do posledního bodu vykonána. Nad tím dohlíží starosta. Dále je zasláno úmrtí oznámení rodu, z něhož dotyčný pocházel. Dostaví-li se někdo z rodiny k pozůstalostnímu řízení, dojde k dělení zbylého majetku rovným dílem mezi druhého z manželů, děti, popř. někoho z rodiny. To vyplývá ze zákona. Jinak je pouze na nich, jak se dohodnou.

Mrtvé stavby - Vlivem jisté riskantnosti života dobrodruha dochází občas k vzniku tzv. mrtvých staveb, u nichž neexistuje nebo se nedostavil majitel. Tyto stavby chátrají a nabourávají se do nich různé rozvratné živly. Takovýto dům i se vším majetkem a pozemky po uplynutí čekací lhůty jednoho roku ode dne úmrtí posledního majitele spadá bez nároku na případné pozdější odškodnění do majetku obce. Ta rozhoduje o naložení s majetkem, popřípadě o udělení výjimek.

V obci se tento rok objevilo mnoho nových dobrodruhů usilujících o členství v Nurnské družině, z nichž někteří se ve vsi rovnou usadili. Konkrétně Griffin Linfalas, jenž zdědil dům po bratru Erlanthovi, a také Krull Tichošlápek, který si postavil vlastní hrázděné stavení.

Nechme nyní promluvit přistěhovalce Griffína, jak na něj Liscannor zapůsobil:

Liscannor ležel pod sněhem. Jen z nemnoha domů se k nebi nesl dým a nemnoho dveří nebylo zapadaných sněhem. Cesta skrze ves nebyla prošlapaná pěšími ni koňmi a stopy po povozu bys zde nenašel.

Vše vypadalo, jakoby se blížily nepřátelské armády a obyvatelé vesnice ji opustili v dobách zrajičící vína. Jen ti nejtvrdohlavější osadníci se rozhodli zde bránit svůj jediný majetek proti neštěstí, vlkům a zlovůli světa.

Tak na mě zapůsobil Liscannor, když jsem sem přijel, abych se ujmul majetku mrtvého bratra. Za polorozpadlou hřbitovní zdi bylo vidět tři nové hroby, hnědé hroudy zmrzlé hlíny, které nestačil zakrýt sníh. Smutný pohled ve smutný čas na poloprázdnou vesnici uprostřed bílého údolí.

Ve vsi se usadil také Yalled Erinský, bratranec Rolldův, kterého Grétta nechala bydlet v nově postavené a jinak nevyužívané radnici.

Na jaře se ve vsi objevila dvojice zákazníků Nurnské družiny, která předstírala, že chce dobrodruhy najmout. Ukázalo se však, že to byla jen lest, jak nalákat hrdiny do pastí. Krochta Moskyt byl přepaden přímo ve svém pokoji v hostinci U hrocha a odvezen do zajetí, ostatní se ve víru událostí ocitli až po svém odjezdu. Dobrodruzi se nicméně po několika dnech šťastně vrátili.

Jelikož starosta Lynhaard se shlédl v marnotratných oslavách, nařídil za obecní peníze uspořádat velkolepou oslavu slunovratu, dokonce kázal nakoupit celou bednu rachejtli pro pobavení liscannorského občanstva. Oslava se mimořádně vydařila, a k veselí se připojil i pošťák Hlůva, který přivezl list adresovaný Yorgovi z Erinu, bývalému starostovi. Opilého Hlůvu se podařilo přesvědčit, aby list vydal, a na základě pozvání k lovu draků do severní země Almemarské Nurnská družina vyrazila na další ze svých slavných výprav.

Po návratu z výpravy přibyl na liscannorském hřbitůvku nový rov patřící Timonu Tchan-Čimu, oblíbenému parťákoví na posezení u piva, jenž se na severu otrávil vínem.

1035

Tohoto roku v družnickém časopise Lyškánora poprvé vyšly starostenské novinky, které měly za úkol informovat o dění v obci.

Starosta Lynhaard se nadále činil a dbal na zvelebení vesnice. Po letech jmenoval nového hrobníka, kterým se stal Krull Tichošlápek. Posuďte sami některá ze starostových nařízení:

Hrobník pan Tichošlápek dostal ze starostenského úřadu další peněžitou částku, a to na údržbu náhrobků. Od této chvíle se každý měsíc na rovech slavných objeví nové čerstvé květy, to proto, aby jmen slavných a jejich činů nikdy nebylo zapomenuto.

Vydal jsem přísný zákaz zvracení na sousoší lemující vchod do hostince U hrocha, jakož i na jiná místa uvnitř i v okolí hostince. Jakékoliv úkony související s látkovou výměnou a výměšky tělních zplodin budou prováděny výhradně na místech k tomu vyhrazených, a to na suchém záchodku za krčmou.

Novým občanem se stal elf Astorius, který zakoupil dům po Coreyi Kallovi. Taktéž se v obci usadil Tanris z Álfheimu, který se nastěhoval do domu svého příbuzného, vraha Herberta.

Naopak se z obce vystěhovala Lurmuna Pitková, tchýně Páinova, které majetný trpaslík postavil dům v Nurnu, aby ji měl konečně z krku, a také Ěnmil Slad'och, který se odstěhoval do Nurnu ke svému příteli.

Nesmíme zapomenout ani na nové potomstvo. Slavnému šermíři Páinovi Nórienskému a jeho ženě Lúniel se narodila dcera Pamilla, a starosta Lynhaard Rugornský s ženou Wenorou povolili dceru Wyndred. Zvláště starosta měl z dítěte velkou radost, neboť po dlouhé době marné snahy zplodit potomka už měl starost, zda není postižen neplodností.

1036

Život v Liscannoru dále poklidně plynul, aniž by docházelo k velkým změnám. Tohoto roku si postavil svůj dům kouzelník Krochta Moskyt, čímž se počet stavení v obci zvýšil na dvacet.

Více se, žel, rozmnožil počet hrobů na obecním hřbitově, byly tam uloženy ostatky slavného Páina Nórienského, hrobníka Krulla Tichošláпка a barbara Dergana. Pohřbíval je již nový hrobník Mugzaš Nekromancer, jehož jméno i zaměření ovšem vyvolávalo pochybnosti, zda starosta nešlápl při výběru vedle. Bylo však jisto, že Mugzaš má k hrobnickému povolání vloh, o mrtvolu pečoval opravdu s láskou a starostovi svatosvatě slíbil, že na tělech nebožtíků nebude provozovat žádnou magii.

Krom těchto hrobů přibyl též hrob Oldy Pracičky na pozemku Herberta Álfheimského, kde tohoto hobita pohřbil Tanris.

Nutno také zmínit, že tohoto roku se k družině přidal zloděj Aedd Ruindorský, bratr liscannorského starousedlíka Getda. Nenastěhoval se však do Liscannoru, místo toho si postavil domek na samotě u mořského pobřeží a nastěhoval se doh se svou ženou Aelin, synem Fionnem a dcerou Viellou.

1037

Tento rok si dům v Liscannoru postavil Alwynn Běloruký, zakladatel štvavého cechu Bílá ruka zaměřeného proti všem nelidským rasám. Spíše než štvání se však tento ztroskotanec věnoval alkoholu. Je s podivem, že takový živel vůbec povolení ke stavbě domu dostal, ale starosta Lynhaard se zjevně obával možných rasových bouří a chtěl být s Bílou rukou zadobře.

Manželku si ze zločinecké země Kodgick přivezl Krochta Moskyt, jenž pojal za ženu krásnou Attrien.

Liscannorští hrobníci zřejmě nemají štěstí. I Mugzaš záhy po svém jmenování padl a byl v Liscannoru s pietou pohřben, maje hrob vedle Astoria, s nímž se často přel o bílé a černé magii. Novým hrobníkem starosta neprodleně jmenoval krolla Bangorda. Silný kroll sice neměl problém s vykonáváním hrobnické profese, ale zato byl pověřivý a v hospodě si ostatním stěžoval, že na hřbitově straší.

Dochoval se ceník Bangordových služeb:

Občané!

V rámci zajištění vaší nehynoucí slávy a věčné vzpomínky na vaši ctičnou osobu jsou k dispozici následující pohřební novinky. Příplatek je nutno složit v márnici č.p.10 nejpozději týden před úmrtím.

1. Vývěšení zprávy o úmrtí na nárožích v Nurnu: 10 zl/ 4 oznámení

2. Čestná stráž u rakve až do pohřbu: 15 zl

3. Slavobrána z chvojí u vchodu do hřbitova: 30 zl

4. Pohřební hudba: malá 40 zl, velká 70 zl

5. Smuteční hosté a plačky: 2 zl/ osobu (max. 300 lidí!)

6. Žalozpěvy ve výroční den smrti (po dobu 50 let): 150 zl

7. Květinový déšť: 500-1500 zl (dle ročního období)

8. Další služby: cena dle dohody

9. Luxusní pohřeb se vším všudy (tzv. pohřeb století): 3500 zl

Rok 1038 začal volbou nového starosty, jelikož Lynhaardovi Rugornskému skončilo jeho volební období. Z volby vzešel starosta nový, a stal se jím Krochta Moskyt z Bažiny. Nový starosta se rozhodl úřadovat na radnici, k nelibosti Yalleda Erinského, jenž ji obýval. Přesto se však oba nakonec dohodli, že Krochta bude moci využívat k úřadování jednu přízemní místnost.

V Liscannoru přibýlo několik dalších domů. Vlastní dům si postavil Tanris z Álfheimu, který se konečně odstěhoval od svého příbuzného Herberta, a také nováček Orglaff Bezbrada. Rozlehlé a přehnaně honosné stavení během roku vybudoval také bývalý starosta Lynhaard Rugornský, načež nechal strhnout svůj dosavadní dům po Torpovi Katzbalgerovi, který vyženil.

Velkou přestavbu nory po Krullu Tichošlápkovi provedl další nováček, Ladot Chinský, který se ve vsi usadil i se svou ženou Grimel, a také Krochta Moskyt rozšířil své stavení.

Liscannor se rozrostl také o potomky, Lynhaardovi a Wenoře Rugornským se narodil synek Haardun a nový starosta Krochta Moskyt s ženou Attrien se mohli těšit ze synka Allena.

V obci však nevládlo jen veselí. Právě tohoto roku se tu odehrál hrůzný zločin. Vdova po slovném Páinovi Nórienském, Lúniel, nechtěla po smrti svého muže zůstat zcela nezabezpečena, a proto přijala práci při úklidu márnice. A právě tam se na ni jednoho dne vrhl zvrhlý hrobník Bangord, jatý chtičem, a nebohou vdovu zneuctil. Lúniel vše ihned nahlásila starostovi, ale Krochta místo řádného nahlášení věci úřadům se rozhodl zločince krýt, a tak poškozenou hobitku odškodnil z obecní kasy a krolla zbavil funkce a vykázal z obce. Tupý Bangord, místo aby byl rád, že ze zločinu tak snadno vyvázl, začal bouřit proti starostovi a stěžoval si na protikrollí útlak. V tom ho podporoval bývalý starosta Lynhaard, který neměl o zvrhlíkově činu ponětí a za jeho vyhnáním z vesnice viděl protikrollí nálady a starostovu zvlů. Krochta nakonec musel Bangorda nechat zatknout vojáky pro potulku, za kterou byl kroll posláze u nurnského soudu odsouzen na 73 dní do kamenolomu.

Sám starosta k tomu řekl:

Bangorda jsem přijal do vesnice, rádně jsem mu udělil občanství, svěřil jsem mu úřad hrobníka, který zpočátku vykonával svědomitě. Potom však došlo k ohavnému činu, který dnes již je díky drbům asi znám. Bangorda bych vyhodil znovu a vůbec se za to nestydím, protože lidí, nebo potažmo krolli, kteří se dopouštějí toho, čeho se dopustil Bangord, je podle mého třeba z vesnice Liscannor vymýtit, aby neměli možnost dále páchat tyto odporné činy.

1039

Novým obecním hrobníkem byl jmenován Orglaff Bezbrada. Nutno ovšem podotknout, že práci mnoho nedal a navíc o sobě tvrdil, že není hrobníkem, ale správcem hřbitova.

Starosta Krochta Moskyt pak nechal z obecních peněz přistavět k hostinci stáj a kuželkárnu. Úklidem kuželkárny Krochta pověřil rovněž Orglaffa, a tak se tento bezvousý trpaslík přede všemi honosil titulem správce hřbitova a kuželkárny. Do práce se zapojil také polokroll Eriadann Rugornský, syn Jacobův, který hráčům za úplatu stavěl kuželky.

V jarnu došlo k přepadení Liscannoru tlupou pobudů vedených mocným čarodějem, kteří pronásledovali člověka majícího v úmyslu Nurnské najmout. Došlo ke krvavé řeži, do které na straně nepřátel zasáhl dokonce i drak. Naštěstí se ukázalo, že šlo jen o iluzi seslanou černokněžníkem, která nemohla dobrodruhům ublížit, a samotný mág byl před rozlícenými liscannořany nucen prchnout. Tím začala výprava na jih, ze které se družiníci vrátili obtíženi zlatem.

1040

Dvacáté výročí založení obce bylo ve znamení dalšího budování. Starosta Krochta Moskyt se nechtěl nechat zahanbit obrovskou stavbou krolla Lynhaarda a sám si také postavil mimořádně rozlehlý dům. Domek si postavil též nováček družiny Guldur Vodouch.

Lynhaard Rugornský se shlédl v honosné výzdobě paláce, který navštívil v dalekém Andeluru, a nechal si v obývacím pokoji svého domu položit podlahu z čistého zlata, aby se mohl cítit jako pán.

Narodily se další dvě děti, Gerllod Moskyt, syn Krochty a Attrien, a Eleanor Rugornská, dcera Lynhaarda a Wenory.

Starosta Krochta také odvolal takzvaného správce hřbitova a kuželkárny Orglaffa Bezbradu pro naprostou neschopnost a chorobnou lenost. Více k tomu sám starosta:

Po vyhozeném hrobníkovi Bangordovi se jeho nástupcem stal trpaslík Orglaff Bezbrada, syn lichváře. Společně se správou hřbitova se do péče trpaslíka dostala i kuželkárna. Naneštěstí se po krátké době ukázalo, že pan Bezbrada je nenapravitelný lenoch a povaleč. Kontrola hřbitova prokázala, že trpaslík nebyl schopen zajistit ani posekání trávníku a čerstvé květiny na hrobech, natož pak údržbu oplocení a drobné úpravy márnice. Nápravu musel zjednat starosta tím, že najal v Nurnu dělníky a zahradníky, kteří potřebnou práci stihli vykonat místo liného trpaslíka, a to během jediného dne. Orglaffovi byla dána ještě jedna šance a dostal dokonce i slušný obnos na údržbu hřbitova. Orglaff se však zmohl pouze na to, že všude vykládal, že je správce hřbitova a nikoli hrobník. Když se mu ostatní vysmáli, zapletl se do svých zmatených odpovědí ještě více a celému osazenstvu hospody U hrocha oznámil, že není hrobníkem, ale funebrákem. Dobře mu tak! Další kontrola ukázala, že Orglaff nebyl schopen ani vést pořádné účty, přestože rád tvrdil, že počítat umí velice dobře, neboť je synem lichváře a lakomce. Na hřbitov ani nesáhl, přestože práce na něm není opravdu náročná. Vše nakonec vyvrcholilo tím, že se na místě, kde leží rekové Nurnské družiny, objevili dva cizí kluci, kteří tvrdili, že si je na práci najal právě Bezbrada. Ten zároveň oznámil, že končí ve funkci, ve které nevykonal vůbec nic. Ještě ten den ho starosta propustil i z funkce správce kuželkárny.

Nástupcem Orglaffa se stal syn mrtvého Jacoba, půlkroll Eriadann, který si tímto chce vydělat vlastníma rukama na zbroj a meč. Zatím s ním nejsou žádné problémy a Eriadann se o svůj úřad stará velmi dobře.

Správu kuželkárny převzala po vyhozeném Bezbradovi manželka Ladota Chinského, Grimel. Vydělané peníze se jí budou jistě hodit v době, kdy její manžel slouží v armádě.

1041

Následujícího roku zemřeli hned dva občané, a to Ladot Chinský a Orglaff Bezbrada. Oba padli daleko na jihu v bojích o Kamenný ostrov. Přeživší dobrodruzi, mezi nimi i významní liscannorští občané včetně bývalého starosty Lynhaarda Rugornského, obdrželi za dobře vykonanou práci a bojové zásluhy vojenská vyznamenání. Navíc díky hrdinství svých občanů ve válce získala obec právo hradební.

Smrt Ladota Chinského ve službě byla o to žalostnější, že jeho žena Grimel byla v očekávání a krátce po Ladotově smrti se jí narodil synek Gory.

Občan Alwynn Bílá ruka, majitel domu č.p. 21, byl obžalován z urážky krále a stal se psancem na útěku. Jeho majetek byl zabaven a byl na něj vydán zatykač. Tak se v krátké době objevil v Liscannoru další zločinec. Alwynn zmizel před královskou mocí neznámo kam.

Starosta Krochta Alwynnův propadlý majetek zařadil do majetku obce a prohlásil, že žádný z členů nechvalně proslulé organizace Bílá ruka už nikdy liscannorské občanství nedostane.

1042

Začátkem roku došlo k nové starostenské volbě, při níž svůj post bezpečně obhájil Krochta Moskyt.

Staronový starosta Moskyt se rozhodl udělat ve vesnici pořádek tím, že nechal zbourat chátrající neobývané domy. Tak vzal za své dům č.p. 14 po Coreyi Kallovi, dům č.p. 15 po Rvizovi, č.p. 21 po Alwynnovi Bělorukém a č.p. 22 po Orglaffu Bezbradovi.

Povaleč Yalled se tento rok rozhodl také přiložit ruku k dílu a omítl radnici, v které již osmým rokem přebýval. Pak ovšem vesnici opustil a vydal se na výpravu, ze které se nevrátil. Padl kdesi na severu u města Karak, kde byl také pohřben. Radnice tedy znovu zeje prázdnotou, neboť Krochta začal úřadovat raději ve svém honosném sídle.

Ve vsi se objevilo mnoho nováčků usilujících o vstup do Nurnské družiny. O rozruch v obci se postaral hobit Lasička, který hrubě urazil rodinu občana Lynhaarda Rugornského a byl rozlíceným krollem po právu zbit.

Tohoto roku také navštívil Liscannor výběrci daní, kterému starota Krochta obecní daň rádně zaplatil. Později se ovšem ukázalo, že se jednalo o převlečeného podvodníka. Tím začala výprava, na jejímž počátku Nurnská družina řádila jako černá ruka v Nurnu, kdy při potírání zločinnosti musela proniknout do místního podsvětí. Konec však byl katastrofální, z výpravy se vrátili pouze dva liscannořané, a to starosta Krochta Moskyt a Griffin Linfalas. Padli i dva ctihodní občané, a to bývalý starosta Lynhaard Rugornský a Guldur Vodouch, jejichž mrtvolky zůstaly nepohřbeny kdesi v prokletém Armidenu, respektive na pobřeží daleké Říše slunce. Krochta padlým v Armidenu nechal na obecním hřbitově vybudovat alespoň obelisk z černého kamene.

Život v obci plynul dál a jedinou starostí starosty Moskyta byly věčné stížnosti hrobníka Eriadanna Rugornského na nedostatek práce. Skutečně, již několik let nepřibyl na hřbitově jediný náhrobek. Zvyk vozit padlé k pohřbení do Liscannoru se z družiny prapodivně vytratil.

To platilo i v případech občanů Christly Lískové a Tanrise Álfheimského, kteří padli daleko na severu. O svých patnáctých narozeninách se hrobník Eriadann odstěhoval od matky, která mu koupila stavení po Grundygoví Quonsettském.

V Liscannoru se po letech objevil hledaný zločinec Alwynn Bílá ruka. Je hanbou starostenského úřadu, že Krochta tohoto uprchlíka nevydal k potrestání k nurnskému soudu a nechal ho potulovat se volně po vsi.

U moře vedle domu družiníka Aedda Ruindorského si postavil noru hobit Dyni Longodon.

30. jarnu se konala veselice na oslavu založení osady Vranigost, druhé družinické obce. Ves vznikla na pobřeží, kde vedle domu starousedlíka Aedda Ruindorského vystavěli svá obydlí i další členové družiny. V loňském roce to byl Dyni Longodon, a příjemnému místu u moře dali přednost také další dobrodruzi, jmenovitě Řimbatul Drtinosa, Solwin z Ausgrurdu a Bibiána ze Šňupákova. Postavena byla také márnice, z níž byl přístup do podzemního pohřebiště, místními vznosně nazývaného katakomby.

Výstavba domů pokračovala i v Liscannoru, kde vyrostl kamenný dům Eowena Zivřila a srub Nervora Chinského.

V tomto roce došlo k dalšímu přepadení Liscannoru. V době, kdy byla většina dobrodruhů na výpravě, přišla v noci skupina lidí, kteří vyloupili domy Krochty Moskyta a Griffina Linfalase. Stejnou noc byl vyloupen také vranigostský dům Aedda Ruindorského. Když se o loupeži rozzuření družiníci dozvěděli, vyrazili po stopách lupičů. Svůj majetek nakonec našli a navíc si přivezli bohatou kořist.

Žel na výpravě došlo k tragédii, v boji zemřel nezkušený hrobník Eriadann Rugornský. Nakonec se tedy kýžené práce nedočkal, místo toho byl na liscannorském hřbitůvku pohřben sám. Na výpravě zahynul také novopečený občan Eowen Zivřil a jeho dům zdědil jeho bratr Eodel, který také přijal místo obecního hrobníka.

Z výpravy se nevrátil také jeden ze zakladatelů Vranigostu, Řimbatul Drtinosa. Stal se tak prvním, kdo byl pohřben ve vranigostských katakombách. Do jeho domu se nastěhoval jeho bratr Třaskatul.

Čtvrtstoletí po založení Liscannoru došlo ve vsi k další významné události. Starosta Krochta Moskyt se rozhodl postavit obecnou školu, kam by mohly děti dobrodruhů docházet k výuce a nemusely jezdit až do dalekého Nurnu. Řídícím se stal velectený pán Rhandir Hekhlem, který dříve řídil školu v Therfastu, než došlo k nešťastné události přepadení žáků na jím zorganizovaném výletě. Prvními žáky školy se stali Allen Moskyt, Gerllod Moskyt, Pamilla Nórienská, Eleanor Rugornská, Wyndred Rugornská, Haardun Rugornský a Viella Ruindorská.

Další slavnou událostí byla tento rok svatba občana Griffina Linfalase s krásnou elfkou Oriniel.

Krochtovi a Attrien Moskytovým se tento rok narodila dcera Naria.

A Liscannor se opět rozrostl, krom školy přibyl cihlový dům elfa Melchizedecha a nora Arkusse Dettora, kterýmžto stavením dosáhl počet postavených domů v obci čísla třicet. Známému milovníku výbušnin Arkussi Dettorovi však bylo občanství uděleno s podmínkou, že má zákaz své výtvary tahat po vsi. Hobit prohlásil, že se proto bude ve svém obydlí věnovat především výrobě pálenky, které má neuvěřitelnou spotřebu. Naopak Melchizedech se začal věnovat úspěšnějším věcem a pustil se do chovu včel.

Jiné události již tak veselé nebyly. Starosta Krochta Moskyt a vydavatel obecního časopisu Lyškánora Eodel Zivřil začali ostře vystupovat proti nové obci Vranigost. Těžko říci, co zažehlo jiskřičku nepřátelství, snad konkurence nové obce nebo vydání tamního plátku Vraní kost. Liscannorští vyčítali vranigost'anům nabídku družinovým nováčkům ke stavbě domů na pobřeží, která měla za cíl Vranigost poněkud zalidnit. Rovněž se mluvilo o shlukování nekalých živlů a zločinců, což bylo zvláště paradoxní, neboť po území Liscannoru se tou dobou se starostovým vědomím pohyboval hledaný zločinec Alwynn Bílá ruka a bez jakýchkoliv problémů v obci žil vrah Herbert Álfheimský. Reakce proto na sebe nenechala dlouho čekat a spor došel tak daleko, že Krochta ve snaze Vranigost zničit nabídl všem vranigost'anům liscannorské občanství. Naštěstí horké hlavy poměrně rychle vychladly

a ještě tento rok došlo ke schůzce starosty Liscannoru Krochty Moskyta a předáka Vranigostu Aedda Ruindorského, kde se obě obce a jejich představitelé opět smířili.

Krochta Moskyt tento rok znovu obhájil svůj mandát a stal se potřetí starostou liscannorským. Po svém zvolení se rozhodl dále zvelebovat obec a vedle hospody postavil obecní ubytovnu, kde by mohli přebývat družinovní nováčci, kteří si dosud nenašli na vlastní bydlení. K ubytovně patřila i vývažovna pro chudé vedená vdovou Rollandou Rugornskou. Ta nyní bydlela sama a měla dostatek času, neboť její druhý syn Rhynn odrostl a nastěhoval se do vlastního domu po bratru Eriadannovi.

Radostnou událostí se stalo narození Nilien Linfalasové, dcery Griffina a Oriniel.

Dalším občanem se stal Darlen Moorhed, který zakoupil dům po Gulduru Vodouchovi, a Třaskatul Drtinosa, kterému se na kamenný dům složili občané Liscannoru, aby ho tak přetáhli z konkurenčního Vranigostu.

Tohoto roku byli do obecné školy přijati dva negramotní družiníci, kroll Burbbag a divoška Wulpin. Neobešlo se to bez rozmrzelosti a stížností na chování jak žáků, tak řídícího Rhandira. Celou věc nakonec musel řešit starosta Krochta Moskyt, ale došlo k dohodě a dospělí žáci víceméně pravidelně do školy docházeli.

Na výpravě daleko v jižních pralesích nešťastně zemřela občanka Vranigostu Bibiána ze Šňupákova. Jelikož v horku a vlhku by její tělo rychle podlehlo zkáze, byla pohřbena na místě a do Vranigostu předák Aedd přivezl pouze kadeř jejích vlasů, kterou s pietou pohřbil v katakombách.

Po vážných mezidružinických sporech a uloupení nemalé částky peněz zmizel neznámo kam další z vranigostských novousedlíků Solwin. Vranigost se tak začal pomalu zase vyliďňovat.

Na počátku roku došlo k nočnímu přepadení obecní ubytovny, kde kromě několika nováčků spal i jistý Noarei Rámek, který právě najal Nurnskou družinu na práci v Hamilkaru. Útočníci měli zájem jen o něj a podařilo se jim ho unést, přestože měli ztráty po boji s několika probuzenými družiníky.

Konala se také svatba obecního hrobníka Eodela Zivřila s divoškou Wulpin. Obřad však byl tajný a oba zúčastnění neuspořádali ani hostinu. Osvojili si však dítě, malého Eonna, sirotka přivezeného z Hamilkaru.

I další rok došlo k přepadení. Tentokrát šilený kroll vzal jako rukojmí žáky obecné školy a žádal za ně výkupné ve zlatě. Zločinec však byl zlikvidován, aniž by došlo k jakékoli újmě na zdraví zadržovaných, snad s výjimkou duševního utrpení. Provinilec nebyl vydán úřadům k řádnému soudu, ale byl rozlícenými občany oběšen v blízkém lese.

Další nešťastnou událostí tohoto roku bylo úmrtí dvou občanů, Nervora Chinského a Eodela Zivřila, při putování po východním Gwendarronu. Oba byli dovezeni zpět a s pietou pohřbeni na obecním hřbitově.

Dům po zesnulém Nervorovi pak zakoupil kroll Burbbag.

Odehrály se ale i šťastnější věci. Občan Melchizedech na výpravě našel dívku svého srdce a po návratu se oženil s Glassal Vrantovou.

Starosta Krochta Moskyt ani tento rok nezaháel a v rámci zvelebování obce nechal zahradit místní potůček a vyhloubit rybníček, do něhož zakoupil násadu ryb, aby mohli občané volně rybařit.

Jelikož movitého Krochtu Moskyta už přestalo bavit neustále obhospodařovat své obrovské stavení, najal si služebnictvo, a sice kuchařku Celebrínu a čeledína Brandta.

Nutno také dodat, že letos po dvouletém úsilí kroll Burbbag konečně dokázal zvládnout látku pro přetileté děti a naučil se trochu číst a psát.

Na konci roku došlo k dalšímu konfliktu, tentokrát v hostinci U hrocha, kam se přišlo napít několik projíždějících cizinců. Chovali se drze a jeden z krollů se pohádal s občanem Burbbagem, s nímž si to šel rozdat před hospodu. Tam cizinec Burbbaga přemohl a ponížený kroll si postěžoval starostovi, že byl zmlácen, aniž by se zmínil, že došlo k čestné pranici. Krochta Moskyt svolal ostatní družiníky a společně skupinu sedící v hospodě napadli. Nepřátelé útok nečekali, a než se stačili vzpamatovat, váleli se na podlaze v krvi. Místo hospodské rvačky však došlo k masakru, neboť tři cizinci byli mrtví, o což se postaral krvelačný Burbbag. Starosta Moskyt, jako už poněkolkáté, odmítl dát průchod spravedlnosti a podle zákonů země vše ohlásit příslušným úřadům. Místo toho se rozhodl vraha

krýt. Přezívil cizince propustil pod pohrůzkou smrti, pokud by něco chtěli oznámit, a mrtvolu nechal Burbbaga odtáhnout do opuštěných částí lesa.

1049

Tento rok začal tragicky, smrtí dlouholetého starosty Krochty Moskyta během zimní výpravy na panství Carentanské. Vzhledem k příznivému počasí bylo jeho zmrzlé tělo přivezeno k pohřbení do Liscannoru. Na výpravě zahynul také občan Melchizedech, ale jeho tělo přivezeno nebylo, jelikož se vlivem nečistého kouzla proměnilo v zombii a napadlo družinu.

Melchizedech se už nedočkal narození svého syna Melatara Vrant, kterého měl se svou ženou Glassal. Druhým letošním přírůstkem byl v Liscannoru Belehath Linfalas, syn Griffina a Oriniel.

Po úmrtí starosty bylo nutné zvolit nového, a tím se překvapivě stal kroll Burbbag, první absolvent liscannorské obecné školy, který to někam dotáhl. Na svém zvolení si velmi zakládal, a jelikož se stal šestým liscannorským starostou, začal si říkat Burbbag Šestý.

Pro Burbbaga byl tento rok vůbec přelomový. Byl starostou sotva pár měsíců, když jednoho dne beze stopy zmizel. Neznámo jak byl nějakým mocným kouzlem přenesen daleko od domova a vrátil se až po notné době. Po jeho návratu odjela Nurnská družina do jižních pralesů. Odtamtud si pak liscannorský starosta přivedl hned dvě černé ženy, kterým říkal Mija a Maja.

Nový starosta se po seznámení s povinnostmi také aktivně chopil úřadování. Jmenoval nového hrobníka v osobě Luncia Nórienského, syna proslulého válečníka Páina, a také obecního rybníkáře, kterým se stal hobit Arkuss Dettor.

Prostý Burbbag měl s vesnicí velké plány a začal tím, že na malý rybníček zakoupil z obecních peněz značně předraženou lodici, na níž by se mohli občané projíždět. Jelikož se mu ale zdála částka zbylá v pokladně příliš malá, přišel s nápadem zpoplatnit chytání ryb v rybníčku, stejně jako lov v lesích a další činnosti. Proti tomu se však zvedla bouře nevole mezi občany, a tak Burbbag zajistil obecní finance prodejem dvou domů po zesnulých. Dům po Christle Liskové zakoupil Kryšpín Pěnipírko a dům po Tanrisovi Álfheimském druid Klabzej Myšilov.

Mladý druid a čerstvý občan Klabzej se také pokusil spřátelit se s liscannorským lesem. Žel jeho pokusy nebyly příliš úspěšné a u Burbbaga se začaly vršit stížnosti, že Klabzej v lese straší děti. Další podobná činnost mu proto byla starostou důrazně zakázána.

Později o místním lese Klabzej napsal:

Je pravdou, že dnes už se do liscannorského lesa vstupovat nejím. Chodím tam, dá se říci, rád k Věrnému dubu, kde rozmlouvám s duchy lesa, ale je také pravdou, že v tom lese je hodně špatného, hodně zla a prohánějí se tam divné bytosti, jestli se to tak dá říci. Jsou to síly, které nejsou přátelsky nakloněné mně jako osobě. Ten les... dnes se ho nejím, ovšem nezískal jsem k němu žádnou zvláštní lásku a není to to místo, které ve svém životě hledám.

Starosta Burbbag také vydal novou vyhlášku ohledně starostenských voleb, jelikož při posledních několika volbách docházelo ke zmatkům, které ale minulý starosta Krochta přehlížel jako nepodstatné. Dokonce se říkalo, že si zajišťoval znovuzvolení pomocí přidělování občanství za příslib podpory. Burbbagovo nařízení příkládám (po pokusu alespoň trochu upravit krollův pravopis):

Mou povinností je sepsat, jakým způsobem by měl být příště volen nový starosta. Byl bych rád, aby znovu nenastala situace, jako před minulou volbou, že se přesně nevědělo, kdo může být volen a kdo může volit. Bylo by také dobré, aby starosta dostal mnohem větší pravomoce v obci, například aby měl právo nejen lidi do vesnice přijímat, ale také je vyhodit, rušit občanství, atd.

Nyní tedy k tomu, kdo může volit a být volen.

Volit může ten, kdo má v Liscannoru dům, má občanství a zároveň šel v Nurnské družině alespoň jedno dobrodružství.

Také volen může být ten, kdo má v Liscannoru dům, má občanství a zároveň šel v Nurnské družině alespoň jedno dobrodružství.

Starosta bude volen na volební období tři roky. Může být kdykoli sesazen, pokud ho dále nebude chtít nadpoloviční většina (alespoň dva) občanů.

Starosta může kdykoli kohokoli zbavit občanství, avšak musí mu, pokud je to majitel domu, nabídnout finanční náhradu za dům nebo umožnit k domu přístup. Může mu však zabránit v jakémkoli dalším pohybu po Liscannoru.

1050

Třicáté výročí založení vsi a zároveň polovinu století Liscannorští mohutně oslavili. Zasloužil se o to zejména Arkuss Dettor, který vyrobil několik různých rachejtli a prskavek a postaral se obyvatelům o pěknou podívanou.

Slavila se také slavná svatba. Hostinský Jeremiáš Čipera pojal za ženu vdovu po Páinovi, Lúniel. Ta jako dcera hostinského věděla, jak se o hostince starat, takže mohla stárnoucímu Jeremiášovi pomáhat. Svatbu samozřejmě doprovázela velkolepá hostina, i když účast nebyla tak velká, jak mohla být, neboť většina aktivních družiníků byla právě na výpravě. Šízuňk Jeremiáš s tím patrně počítal, protože tak nemusel zvát tolik hostů a tím pádem ušetřil.

Nebyla to jediná svatba. Divoška Wulpin, vdova po Eodelu Zivrilovi a pěstounka Eonnova, pojala za muže lovce Lambarda, kterého potkala na výpravě ve východním Gwendarronu. Nutno říci, že Lambard nikomu ve vsi k srdci nepřirostl a dobrodruzi si z něj často činili nemístné žerty, které ovšem on přecházel mlčením.

Starosta Burbbag pokračoval ve své politice neuvážených nákupů a pro školu zakoupil poníka. Na něm měl nový učitel tělopružby, Yall Reblled, učit děti jezdit.

Klabzej Myšilov pak provedl rekonstrukci svého domu, který původně nechal postavit Tanris z Álfheimu, na přírodní druidské stavení. Zedníci měli za povinnost dům jen podepřít a zajistit, aby se nezřítíl, ale v žádném případě neměli dovoleno opravovat jeho zchátralý přírodní vzhled.

1051

Následujícího roku se Liscannor opět rozrostl, tentokrát o stavení pomocného učitele a válečníka Yalla Reblleda, který zároveň začal chovat králíky.

Také Klabzej Myšilov se rozhodl začít chovat domácí zvířectvo. Zvolil hned dvě prasata, která ubytoval ve svém domě. Nutno říci, že pach tohoto mladého druida, i tak nevalný, se s novými nájemníky ještě rapidně zhoršil. Novým přírůstkem v obci byla rovněž malá Lombien Tehalská, dcera Lambarda a Wulpin.

Starosta Burbbag se rozhodl zbavit se jedné ze svých černých příloznic, neboť neustále se hašteřící ženy mu začaly lézt na nervy a soužití se dvěma ženami nebylo takové, jak si ho naivní kroll představoval. Kupodivu však neřešil situaci po svém zvyku násilím, ale jedné ženě zaplatil lodní lístek do jižních pralesů, odkud ji před lety odvezl.

Tohoto roku také přišla Nurnské družině do Liscannoru neobyčejná záminka. Jednalo se o komplikované provedenou výbušninu, která však naštěstí selhala. Následky výbuchu by pro vesnici mohly být katastrofální. Tím začala výprava, na které dobrodruzi dopadli a popravili známého úchyla a dementního šílence Bukvoje Drapláka.

Z výpravy s sebou družina přivezla také starce Joachalenta Sallenta, který družině na tažení pomohl radou i vybavením, a starosta Burbbag se zaručil mu doživotně hradit na obecní útraty ubytování v hostinci U hrocha.

Kromě starého Joachalenta družiníci získali také vzácná semena neobyčejného stromu Janternu, který byl zasazen na návsi. Péče o strom byla svěřena tomu nejpočetnějšímu, druidu Myšilovovi, který se od té chvíle začal honosit titulem Strážce janternu.

Také ve Vranigostu se rozezněl dětský pláč, když Aedd Ruindorský s ženou Aelin povili dceru Ilayen.

1052

A přišel další volební rok a s ním nová volba liscannorského starosty. Volby tentokrát vyhrál a novým starostou se stal elf Darlen Moorhed. Krátce po jeho zvolení se však začaly šířit fámy, že je zapojen do činnosti podsvětí a je členem jakéhosi Moorhedova bratrstva. Nový starosta, místo aby klepy rázně vyvrátil, raději mlčel a dělal, že se ho věc netýká.

Bývalý starosta Burbbag Šestý se dlouho netrápil svým propadem ve volbách, neboť se mu tohoto roku s černou divoškou Majou narodil syn Burbun. Malý černý kroll dostal ihned od družinového kašpara Kryšpína Pěnipírka posměšné přizvisko Blbůn, na což tento málem dopltil životem, neboť Burbbag se ho chystal lynčovat. Naštěstí se zuřící otec spokojil pouze s hobitovým potupením, jinak by oslava Burbunova narození skončila tragédií.

Burbbag se však ze svého potomka neradoval dlouho. Družina se tohoto roku vydala do oblasti Naglinu, kde padl. Jeho tělo bylo přivezeno do Liscannoru a s pietou pohřbeno na obecním hřbitově.

Padl rovněž posměváček Kryšpín Pěnipírko, jehož tělo se však ponořilo do bažiny.

Po Burbbagově pohřbu se rozhodl ukázat trochu ráznosti nový starosta Darlen Moorhed a nařídil vystěhování černé družky bývalého starosty i s novorozencem Burbunem pod záminkou, že Maja nebyla

s Burbbagem řádně oddána. Strhla se hádka, v níž se všichni občané jednohlasně postavili za nebohrou Maju. Starosta však chtěl ukázat pevnou ruku, a tak trval na vystěhování. Postupně však začal nabízet Maje finanční kompenzaci, která se zastavila až na sedmi tisících zlatých. To byla suma mnohonásobně přesahující hodnotu polorozpadlého krollího stavení. Darlen Moorhed, jak bylo jeho zvykem, odmítl občanům odpovědět na jejich přímé dotazy, zda jdou peníze na kompenzaci z obecní kasy nebo z jeho vlastní. Proti nespravedlivému vystěhování se navíc postavila občanka Viola Pelouchová, která si tohoto roku postavila v obci domek, a nastěhovala milou Maju s Burbunem k sobě. Starosta tak nedosáhl ničeho a měl z ostudy kabát.

Situaci Darlen Moorhed ještě vyhrotil ve chvíli, kdy měl rozdělit plody ze vzácného janternu. Nepřijal několik návrhů na spravedlivé dělení, ale úrodu zabavil a rozdal podle svého uvážení. Není jasné, zda od obdarovaných přijal nějakou úplatu.

Po těchto událostech se starosta natolik znemožnil, že se objevilo několik výzev k jeho odstoupení, na které Darlen po svém zvyku nereagoval.

Veselejší událostí tento rok byla svatba Yalla Reblleda s pannou Vavřinkou, dcerou mlynáře z obce Trkany, kterou válečník potkal na výpravě a zaujal svou odvahou a svaly.

1053

Po naléhání občanů vesnice se konečně starosta Darlen Moorhed odhodlal ze svého povzneseného postavení pronést projev. Neřekl, pravda, v podstatě nic, jen nabídl Maje, že se může do svého domu vrátit, což divoška ráda učinila, a zcela zásadně odmítl výzvy k odstoupení. Také zveřejnil příběh svého života, snad aby zapůsobil na city občanů svým pohnutým osudem. Dosáhl pravého opaku, neboť občanstvu přiznal, že byl členem zločineckého tlupy zvané Moorhedovo bratrstvo a živil se jako zloděj a vrah. Ani po letech se za své odporné činy nestyděl, neboť jak tvrdil, zákon porušil z nouze. Výzvy k odstoupení neustaly, ale ukázalo se, že starostovo odvolání bez jeho souhlasu je v podstatě nemožné, a tak občané během roku postupně rezignovali a smířili se s tím, že nekompetentní starosta se bude mandátu držet jako klíště až do konce.

Tento rok si v Liscannoru otevřela ve svém domě vdova po Krochtovi, Attrien Moskytová, krámek U Moskyta. Jednalo se o obchod s towarem rozličným, který se může hodit dobrodruhům, a oni tak nemusejí pokaždé jezdit nakupovat až do Nurnu. V nabídce paní Attrien byli také koně a poníci, protože tato dáma nechala postavit stáj a výběh a pořídila si malý chov.

Klidný život obce mírně narušila návštěva dvou šlechticů, které cestovaly kolem a rozhodly se osvěžit koupeli v liscannorském rybníčku. Učinily tak zcela nahé, k pohoršení manželek a vdov a naopak radosti otrslých družiníků. Dívky nepobyly dlouho, ale jejich návštěva ve vsi každopádně vyvolala rozruch. Liscannorští dobrodruzi s nimi nakonec odjeli jako doprovod, čímž začala výprava do dalekého Khanderwaedu.

Na návrh řídícího školy pana Rhandira zavedl tohoto roku starosta Darlen Moorhed školné, aby byla škola soběstačnější co se týče údržby a nákupu učebních pomůcek.

Allen Moskyt se odstěhoval z výstavního domu Moskytů a přestěhoval se do staršího domu č.p. 20, rovněž patřícímu této rodině, aby se začal osamostatňovat.

Post obecního hrobníka opustil stat Luncius, syn Páinův, který se odebral do Nórienu do učení. Žal v obci vyvolala smrt dvou občanů na výpravách, a sice Třaskatula Drtinosa a Yalla Reblleda. Yallova vdova Vavřinka následně prodala dům v obci a odstěhovala se k rodičům.

Ve Vranigostu si postavil domek elfí učenec Karabas Vrána, a jelikož měl rád společnost, vyhradil v něm jednu místnost jako nálevnu. V té pak zaměstnal jako obsluhu a kuchařku hoblítku Swiannu Bělomorkovou.

Vrána se však ze svého nového domu neradoval dlouho, neboť padl v zemi Nabel. Ve Vranigostu mu byl vystrojen důstojný pohřeb.

Liscannorské obecní a majetkoprávní zákony

Úvod

Na následujících řádcích bychom chtěli ujednotit existující vyhlášky a usnesení ve věcech obecního a dědického práva o nové úpravy a doplňky.

Práva a povinnosti starosty

Obecné

- Starostenský úřad je úřad volený na dobu v trvání tří let. Starostou či zástupcem, popř. jinou vybranou osobou je vypracován seznam voličů a možných kandidátů. Kandidující v případě, že svoji kandidaturu potvrdí, mají prostor promluvit. Volba probíhá jednokolovým **veřejným** hlasováním, kdy pořadí voličů je určeno postupným losem. Platí, že kandidát na post může volit sám sebe a kdokoli se také může zdržet hlasování. Starostou se stává ten, kdo obdrží prostou většinu hlasů. Vyjde-li vítězně více kandidátů, probíhá druhé kolo hlasování, z něhož jsou tito vyjmuti (volič nemá právo volit svoji vlastní osobu). Pouze v případě, že právoplatní voliči jsou právě dva, určuje se vítěz losem, popř. dohodou.
- V okamžiku nástupu do funkce starosta přebírá starostenskou knihu.
- Starosta zastává vrcholnou správní funkci v obci, z níž vyplývají níže uvedené povinnosti a práva.
- Starostenský úřad je neplacená funkce.
- Starostenský mandát zaniká vypršením volebního období, úmrtím, složením funkce nebo sesazením. Starosta může být sesazen přímým hlasováním, popř. peticí, v níž se pro jeho odvolání vysloví nadpoloviční většina občanů (s právem volit). Zároveň se tímto odvoláním bezprostředně vypisují nové volby.

Povinnosti

- Starosta je místním zástupcem státní moci. Z tohoto titulu je podřízen odpovědností radnici královského města Nurn a povinován věrností králi.
- Starosta je povinen vést a udržovat starostenskou knihu; t.j. úplnou evidenci domů, obyvatel, občanů, obecních funkcí a zvláště pak průhledný stav a pohyby obecní pokladny. Takovéto informace musí být kdykoli občanům předloženy na požádání k nahlédnutí.
- Starosta je povinen o aktuálním dění v obci občany pravidelně písemně informovat (např. na stránkách občasníku Lyškánora).
- Starosta je přímo zodpovědný za pověst a čest obce
- Starosta je povinen v případě nepřítomnosti ve vesnici určit svého zástupce, který má dočasné rozhodovací pravomoci.
- Starosta vyřizuje pozůstalostní řízení.

Práva

- Starosta má právo udělovat a odebírat občanství dle svého uvážení.
- Starosta uděluje právo na stavbu domu a může rozhodnout o jeho umístění, popř. dalších limitech.
- Starosta má právo kohokoliv z vesnice vykázat. V případě, že tento vlastní na území obce soukromý majetek, který není schopen odvézt (např. dům, pozemek), je starosta povinen dotyčného vyplatit ve výši, za kterou dle úředních záznamů tento danou věc pořídil. Dále je povinen dotyčnému poskytnout desetidenní lhůtu na vyklizení nemovitosti. V této lhůtě musí být ze strany úřadu splaceny veškeré pohledávky.

4. Starosta může libovolně nakládat s obecní kasou podle svého nejlepšího uvážení.
5. Starosta má právo jmenovat a odvolávat kohokoliv do obecní funkce (hrobník, rybníkář, řídící školy apod.) a tohoto dle svého uvážení vyplácet z obecních peněz.
6. Starosta má právo libovolně nakládat s tzv. “mrtvými stavbami”. Tím se rozumí stavení, které je neužíváno delší dobu než jeden rok.
7. Starosta má právo v doprovodu minimálně dvou občanů vniknout do opuštěného domu.

Volební právo

1. Starostou obce smí být zvolen pouze ten, kdo má liscannorské občanství, vlastní na území obce dům (alespoň srub) a byl alespoň jedenkrát členem Nurnské družiny.
2. Starostu má právo volit ten, kdo má liscannorské občanství a byl alespoň jedenkrát členem Nurnské družiny.

Další obecné zákonitosti

1. Každý, kdo se rozhodne v obci usadit, musí splnit přihlašovací povinnost u starosty obce, jinak může být považován za vetfelce.
2. Občanství se automaticky přenáší na právoplatnou manželku nebo manžela a také na jejich potomky žijící v Liscannoru, je-li alespoň jeden z nich jejich biologickým rodičem. To ale neznamená, že občanství nemůže být starostou zrušeno.

Dědictví

1. Při úmrtí liscannořana se dědické záležitosti řeší takto. Existuje-li závěť, musí být starostou bezprostředně do posledního bodu vykonána za přítomnosti svědků z řad občanstva.
2. Zůstal-li nějaký majetek, popř. neexistuje-li prokazatelně závěť, přechází veškerý majetek na nejbližšího příbuzného v tomto pořadí: manžel/ka, potomci od nejstaršího dále. Pokud nikdo takový není, spadá rozhodnutí o osudu majetku do pravomoci starosty obce.

Stávající platné vyhlášky v obci Liscannor

1. Arkussi Dettorovi je pod pohrůzkou vyhoštění z obce zakázán pohyb s výbušninami a třaskavinami jakéhokoli druhu na území obce, zejména v okolí obecní školy. Toto je navíc zakotveno smluvně.
2. Je zakázáno provádět rybolov na obecním rybníčku osobám, které trvale nežijí v obci.
3. Následující obecní funkce mohou nárokovat pro potřeby funkcí vymezené na liscannorské pokladně 1.000 zlatých ročně: řídící školy, hrobník a rybníkář. Osoba funkcí odpovědná musí vést důsledné záznamy o vynakládání této částky.
4. Je zakázáno zvracet, močit či jinak znečišťovat a poškozovat starožitná sousoší lemující vchod hostince U hrocha, pamětní sousoší umístěné Na škvaru a vzácný strom Jantern, zasazený u cesty do naší vesnice. K tomuto účelu je nařízeno používat místa k tomu účelu zřízeného - suchého záchodku za krčmou.
5. Komukoli z rodu Ardasanských je zakázán pobyt na území obce.

Roku 1053 vypracovali:

Yall Rebled z Hedu, pomocný učitel tělopružby

Klabzej Myšilov, strážce Janternu

1054

Ke rvačce došlo na letošní oslavě novoroku. Trpaslík Bouřňák Buřič navrhoval porazit jantern a navíc se podle svědků v hospodě objevili dva Myšilovové, což však mohlo být docela dobře způsobeno přílišnou spotřebou alkoholu přítomných. Spolehlivě se dá říci jen to, že Klabzej jako strážce janternu tento ubránil a rozbil Buřiči jeho nevymáchaná ústa. Došlo tak jen k poničení plůtku okolo vzácného stromu, který starosta nechal Buřiče opravit.

Nebyla to jediná oslava tohoto roku. Klabzej Myšilov na oslavu toho, že konečně pronikl hlouběji do tajů druidství, uspořádal zabijačku svých prasat. Hostina to byla velkolepá a tentokrát se obešla bez incidentů.

Začátkem roku Rollanda Rugorská zavřela obecní ubytovnu, o kterou se starala. Tu založil kdysi na obecní náklady starosta Moskyt, ale neschopný starosta Darlen Moorhed odmítl s Rollandou jednat o financích na údržbu objektu a na její žádosti ani stížnosti nikterak nereagoval, protože vdova po slavném Jacobovi budovu uzavřela a zabednila.

Uzavření ubytovny nelibě nesl elf Rien Gwardit, který v domě zadarmo bydlel a představoval si, že to tak bude napořád. Když po něm pak Rollanda chtěla peníze za ubytování, urazil se a odstěhoval se do Vranigostu, kde předák Aedd v domě s nálevnou po Vránovi vytvořil ubytovnu spravovanou hobitkou Swiannou Bělomorkovou.

Jako by starostových přehmatů nebylo dost, ukázalo se, že si nechal peníze, které věnovala Attrien Moskytová jako dar obci na zvelebení obecní školy, opravu lokálu U hrocha a rekonstrukci hřbitova. Poctivá vdova peníze předala starostovi obce, aby je sám patřičně rozdělil, ale Moorhed je uložil do své pokladnice a dělal, že se nic neděje. Jelikož však Attrien moudře zveřejnila svůj dar v obecním listu, začali se ostatní zajímat, co se s penězi stalo, a starostova loupež byla odhalena. Moorhed přesto dělal, že se nic neděje, a peníze vydat odmítl.

Ukradení peněz starostou vyvolalo další vlnu výzev k odstoupení, která se však o páně Moorhedovu hruď rozbila stejně jako všechny předchozí. Ostatní plnoprávní občané Liscannoru tak alespoň zahájili své předvolební kampaně pro blížící se starostenské volby stojící vesměs na nápravě chyb současného starosty.

Mezi bezdomovci potulujícími se po obci, s nimiž starosta odmítl zatočit, se objevil také hobit Nebuč Kanimůra. Původní podezření, že se naboural do márnice, se naštěstí nepotvrdilo. Na naléhání občanů po nějaké době starosta Moorhed prohlásil, že Nebuč je novým hrobníkem. Přesto situace, že kdosi chodí po vesnici a prohlašuje se za hrobníka, aniž by se starosta obtěžoval jakkoli se o tom zmínit, byla alarmující. Mezi nesčetnými pochybeními páně Moorheda se však i toto snadno ztratilo.

Starosta se však rozhodl přeci jen něčím na opravu hřbitova přispět, takže přibyla nová bytelná kovaná brána.

Během výpravy na daleký ostrov Lybbster se oženil Dyni Longodon, pojav za ženu Anju Šťovíkovou. Po návratu zakoupil v Liscannoru dům po Třaskatulovi a nastěhoval se tam s tím, že svou noru ve Vranigostu bude využívat jen jako alchymistickou laboratoř.

Srub postavený v dávných letech Hupslou Liskovou a naposledy obývaný Kryšpínem Pěnipírkem zakoupil Lagran Paskal.

Naopak starosta nechal strhnout neobydlný dům č.p. 18 po Edudantu Škorpíkovi a také dům Violy Pelouchové, která nakonec jeho úplnou dostavbu nedokončila a z Liscannoru se odstěhovala.

Tohoto roku také smrt vztáhla své pařáty po několika starousedlících. Nejprve si při pádu z koně srazila vaz Glassal Vrantová, vdova po Melchizedechovi. Krátce na to zemřeli na zápal plic kudůčka Wenora Rugorská, vdova po Torpu Katzbalgerovi a Lynhaardu Rugorském, a řídící obecní školy Rhandir Hekhlem. Všichni byli pohřbeni na liscannorském hřbitově. Starost o školu po zesnulém Rhandirovi převzal dosavadní učitel Getd z Ruindoru.

Ani Vranigost nezůstal ušetřen neštěstí. Na horkou nemoc tam zemřela Aelin, žena Aedda Ruindorského.

1055

Rovněž začátek dalšího roku se nesl v chmurném duchu. Anja Longodonová, žena Dyniho Longodona, porodila sice zdravou dcerku Anju, ale při porodu zemřela. Krom toho se na obecním rybníčku prolomil led s hrajícími si dětmi a v ledové vodě se utopil malý Belehath Linfalas, syn Griffina a Oriniel. V lese se pak oběsila Melanita Vrantová, matka Glassal, která neunesla ztrátu i své druhé dcery.

Tím pádem se ve vsi objevil sirotek Melatar Vrant, syn Melchizedecha a Glassal, kterého se ujal jeho kmotr Klabzej Myšilov.

Začátkem roku také nastala dlouhou očekávaná volba nového starosty. Občané s nadějí hleděli ke dni, kdy se konečně zbaví nekompetentního Darlena Moorheda, a dočkali se. Ze souboje s novým řídícím obecní školy Getdem Ruindorským vyšel vítězně druid Klabzej Myšilov a stal se tak osmým starostou liscannorským.

Zde přinášíme jednotlivé body programu, s nímž Klabzej ve volbách uspěl:

1) **Povznést vážnost občanství.** *“Občan Liscannoru” se dnes chápe jako prázdná nálepka, která znamená, nerad bych urazil, poměrně málo. Občanství není přeci ale věc ledajaká. Je to dar těm, kteří v obci žijí a jsou na to pyšní, kteří jsou ochotni ji bránit a udržovat. Tito lidé by pak měli být místním úřadem bráněni, je-li to samozřejmě nutné, proti těm, kteří občanství nemají. Občanství by se mělo stát věcí cti a soudržnosti. Z toho potom plyne i vzájemná pomoc, neboť nejsme neteční jednotlivci, ale obětavi sousedé. Vážnost k občanství se dá v lidech vychovat pouze metodou odpovědnosti a důsledně dodržovaných výsad, o které se lze popřípadě opřít.*

2) **Věrnost Gwendarronu.** *Vyplyvá z povinnosti starosty chovat v úctě krále a Gwendarron. Toto je u současné hlavy obce sporné. Nicméně mým názorem je, že oddanost vlasti by měla být vlastní nejen předákovi, ale každému, kdo občanem jest. Jedině pak Liscannor jako celek bude nurnskému hradu přínosem a náhled na něj bude kladný. To je základní kámen ovzduší, v němž může tato malá obec vzkvétat. O dalších povinnostech místního úřadu není nutné hovořit, protože jsou jasně dané. O jejich důsledném a včasném plnění není třeba vůbec diskutovat.*

3) **Vypořádání se s minulostí.** *Je třeba uzavřít pochybnosti kolem úřadování pana Darlena Moorheda. Vzhledem k již tak dosti pošramocené pověsti obce tento případ neřešit soudní cestou, ale vyřešit jej uvnitř a pokud možno pokojně, avšak tak, aby spravedlnosti bylo učiněno zadost.*

4) **Vyřešit jednou provždy status Janternu a pozici Joachalenta Sallenta** *otevřenou diskusí z řad občanstva. Toto si představuji jako diskusi na dané téma, z níž vyjdou klíčové otázky, o nichž se bude hlasovat.*

5) **Kompromisní dohoda o provozování služeb hostince U hrocha** *tak, aby byly co nejvíce uspokojeny požadavky majitelky, krčmáře a hostů. K tomu by měla vést zřetelná evidence osob pobývajících na území obce a nekompromisní přístup k těm, které jsou dlouhodobě nehlášené.*

6) **Úprava zákona o vystěhování** *tak, aby nemohly být některé případy technicky neproveditelné a tudíž osoby v těchto případech fakticky nepostižitelné.*

7) *Na příslušných úřadech v Nurnu zavést diskusi na téma sporného zákona o lovu zvěře a docílit požadavku na jeho případné zmírnění. Kolem tohoto zákona je tolik nejasného, že je třeba požadovat jeho upřesnění a zjistit případné užívání v praxi, což může být považováno za precedenční záležitost.*

8) **Vytvoření mapy Liscannoru,** *která dodnes není v konečné podobě. Zároveň je nutný rovnocenný přístup ke všem, kteří nemají nákrety domů (bez jakýchkoli výjimek, jak tomu bylo dodnes).*

9) **Vyřešení otázky tzv. radnice** *v majetku paní Grétty Erinské, a to oboustrannou dohodou.*

10) **Sjednání ceny základní výměry pozemku** *obecní půdy. Toto by mělo odstranit jisté problémy s ohodnocováním staveb nedostatečně zaknihovaných.*

11) **Obnovení a případné rozšíření smlouvy mezi obcí Liscannor a samotou Vranigost.** *Tato dohoda by měla přinést větší jednotu Nurnské družiny a zamezit jakýmkoli vášním, které pochopitelně mohou tu a tam vznikat. Měla by zaručovat, aby soupeření mezi oběma stranami bylo vždy v přátelském duchu a zamezit jakémukoli projevu nepřátelství, který by v konečném výčtu znamenal úpadek obou.*

12) **Vést neustálý aktuální přehled zákonů** *a předkládat jej občanům. Vést veřejný opis starostenské knihy volně přístupný všem.*

13) **Během volebního období se zasadit o vznik erbovního znaku** *Liscannoru.*

Jedním z prvních činů nového starosty bylo srovnání obecních financí a udělení vysoké pokuty bývalému starostovi Moorhedovi, která měla do obecní kasy navrátit hotovost, již Moorhed patrně zpronevěřil. Zostuzený Darlen pokutu skutečně obratem zaplatil.

Starosta Myšilov také vydal úpravy obecních vyhlášek, mimo jiné zrušil vyhlášku zakazující Arkussu Dettorovi manipulace s výbušninami na území obce a zavedl takzvané žalné pro pozůstalé po padlých, aby tak poskytl alespoň nějaké hmotné zajištění vdovám a sirotkům.

Jakoby neštěstím toho roku nebylo dost, v boji s lupiči v Černých vrších padli občané Allen Moskyt, syn slavného Krochty, a Lagran Paskal. Těla obou byla přivezena do Liscannoru a s pietou pohřbena.

Výprava začala nalezením mrtvol v lesíku za Liscannorem, ovšem ukázalo se, že ke smrti došlo patrně nešťastnou náhodou vinou špatného počasí.

Mladší bratr nešťastné zesnulého Allena Moskyta, Gerllod, nastoupil do důstojnické kadetky v rámci gwendarronské armády, aby získal řádný vojenský výcvik.

Attrien Moskytová, vdova po váženém občanu a trojnásobném starostovi Krochtovi, se podruhé provdala. Jejím mužem se stal jistý Jon Tening, majetný obchodník z Nurnu. Attrien se rozhodla vybírat mezi usudějšími nápadníky s bezpečnějším povoláním, aby se o svého manžela nemusela neustále strachovat.

Ke sporu o dědictví došlo v rodině potomků Lynhaarda Rugorského a Wenory, která zemřela minulý rok. Dům po zesnulé Wenoře zdědila nejstarší dcera Wyndred. Ta se narychlo provdala za svého vzdáleného příbuzného Rhynna Rugorského, a ten vystěhoval její dva mladší sourozence, Haarduna a Eleanor. Zejména na nátlak matky Rollandy přenechal Rhynn po svém nastěhování do obřího domu po Lynhaardovi vyhnanému Haardunovi svůj vlastní domek.

Liscannor se opět rozrostl o několik stavení. Konkrétně noru Nebuče Kanimůry, nový dům Dyniho Longodona a dům Wiki.

Dyni Longodon také z výpravy na sever přivedl dvě opuštěné hobití děti. Mladší Dani adoptoval, zatímco starší Bilanku přijal jako pomoc s malou Anjou. Nebuč Kanimůra si také přivezl hobitku, jistou Malinu Březinkovou, ale ten měl v úmyslu udělat z ní svou partnerku.

Krom toho hostinský Jeremiáš provedl rozsáhlou rekonstrukci hospody. Celý objekt byl řádně vyspraven a došlo ke stržení zchátralé ubytovny a nepoužívané kuželkárny.

1056

Tento rok proběhla ostrá výměna názorů mezi starostou Klabzejem Myšilovem a Dynim Longodonem, který žádal o liscannorské občanství. To mu starosta odmítl udělit a mezi oběma dobrodruhy vypukl spor řešený dokonce na stránkách obecního občasníku. Ostatní občané však k dění zůstali poměrně lhostejní a hádky postupně odezněly.

Starosta Klabzej nechal postavit dvě lávky přes potůček protékající obcí, aby se snáze přecházelo.

Dům v obci si tento rok postavil Kutouš Králík, který rovněž založil novou vinici se záměrem pěstovat vlastní víno. Králík, původním povoláním kuchař, postavení svého nového domu oslavil patričnou veselíci a hostinou, kterou sám připravil.

Kutouš Králík byl také jmenován novým obecním rybníkářem, jelikož notorický opilec Arkuss Dettor nebyl již schopen svou práci vykonávat, a hned se s vervou pustil do přeměny špinavého bahňáku v čisté jezírko plné ryb.

Naopak Attrien Moskytová nechala strhnout dům č.p. 4, který zakoupila po Lagranu Paskalovi, ale ukázalo se, že ho nepotřebuje.

Další úmrtí postihlo rodinu Dyniho Longodona, když na zápal plic zemřela opatrovatelka jeho dcery, Bilanka.

V zimě zemřel také pomatený vrah Herbert Álfheimský. Samotář, který nikam příliš nechodil a s nikým se nepřátelil, skončil ve svém domě a byl objeven starostou Myšilovem, který nakázal vyrazit dveře, když u sousedů zjistil, že Herberta již dlouhou dobu nikdo nespasil. Starosta se obával infekce, jelikož Herbert žil ve strašlivě špině a nepořádku, a proto kázal dům spálit.

Na výpravě do dalekých krajů padl hobití válečník Nebuč Kanimůra. Zanechal po sobě svou družku Malinu Březinkovou, které se krátce poté narodil syn Bzučan.

1057

V tomto roce obec Liscannor konečně získala vlastní erb. Nakonec zvítězil návrh erbu, kterému vévodí liščí hlava vylézající z nory. Hlava je oranžová v rudém kruhu na zeleném pozadí.

Starosta Klabzej Myšilov se znovu s vehemencí sobě vlastní pustil do chovu zvěře, a tentokrát ke svým oblíbeným prasatům přibral ještě několik koz a strakatého kozla.

Řídící obecní školy Getd rozšířil výuku a pro zájemce začal vyučovat základy magie.

Dalším novým přistěhovalcem do obce se stal Beryl Sekera, který zakoupil dům po Yallu Rebledovi. Tento trpaslík také nastoupil na uvolněné místo obecního hrobníka.

K tragédií došlo v travnu, kdy byl přímo ve svém pokoji v hostinci U hrocha zavražděn Joachalent Sallent. Dokázal pouze zranit svého vraha, který krátce na to zemřel též. Zanechal pak po sobě závěť, díky které se družina vydala na dalekou pouť do zlověstného Mukuru. Joachalentovo tělo bylo s úctou pohřbeno na obecním hřbitově a hrob byl ozdoben obeliskem.

Na pobřeží ve Vranigostu si Rien Gwardit postavil věž, v níž by měl klid na studium a rozjímání. Většinu času však nadále trávil spíše pitkami u přátel, neboť jeho domov byl neútluný, vlhký a studený, a práce se štítící elf byl líný něco s tím dělat.

1058

Začátkem roku skončilo funkční období starosty Myšilova, a tak byly vyhlášeny nové volby. Kandidáty byli Klabzej Myšilov a Kutouš Králík, a z volby vyšel vítězně osvědčený starosta Klabzej Myšilov.

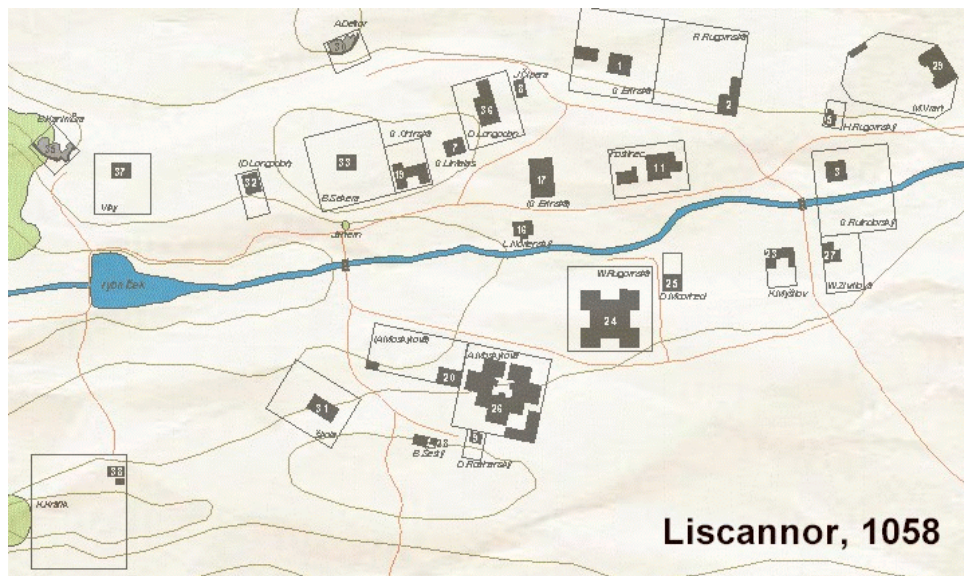
V chladnu se pak odehrála jedna z největších tragédií v dějinách obce. Dcery Dyniho Longodona, Anja a Dani, byly nalezeny mrtvé v Dyniho laboratoři. Po ohledání bylo zřejmé, že se otrávil jedním z alchymistových výrobků, když si zřejmě spletly dveře a místo do spíže vlezly do dílny. Není divu, že se malý Dyni, kterého stihala jedna tragédie za druhou, nervově zhroutil.

Vzhledem k tomu, že věčně opilý hrobník Beryl Sekera stropil na pohřbu dvou dívek nechutnou scénu, byl starostou Myšilovem neprodleně zbaven úřadu. Na jeho místo nastoupil Krubrok Krouk, který se se vši vehemencí pustil do opravy obecního křehůvku. Nechal přistavět kapličku a přístavek na nářadí, opravit márnici a vyšťerkovat přístupovou cestu.

Nebohý Krubrok nemohl tušit, že on sám bude příštím, kdo na hřbitově spočine. Zahynul v zemi Kree vinou Kutouše Králíka a jeho neopatrného zacházení s výbušninami. Novým hrobníkem byl jmenován Dolwen Mukurský.

Druhý mukuřan Bašár-bej sice nezískal ve vsi žádnou placenou funkci, ale zato se nastěhoval do domu Maliny Březinkové, ke které se velmi měl. Hobitka byla jistě ráda, neboť se starala o malého Bzučana a každá pomocná ruka se jí hodila.

Gerllod Moskyt, druhý syn slavného Krochty, který sloužil v gwendarronské armádě, tento rok nastoupil k elitnímu oddílu Erenniných štítonošů. Přidělení k významné jednotce doprovázela přehlídka v Nurnu, které se řada liscannorských občanů osobně zúčastnila.

1059

Luncius Nórienský, syn slavného Páina, se vrátil z učení a postavil si ve vsi kovárnu, v níž hodlá zásobovat družiníky novými kvalitními zbraněmi a zbrojemi a opravovat starou a poškozenou výzbroj, stejně jako kovat prosté železné nástroje pro běžný život nebo podkovy pro koně, podle potřeby občanů.

Také kroll Egh se rozhodl postavit si ve vsi dům, a vybral si proň místo hned vedle hostince U hrocha, aby to neměl daleko. Toto stavení získalo jubilejní č.p. 40.

Naopak ze vsi odešel neznámo kam zdrcený a osamělý Dyni Longodon.

Rollanda Rugornská, majitelka hostince U hrocha, se rozhodla zbavit se starostí s jeho správou a prodala ho dosavadnímu hostinskému Jeremiáši Čiperovi. Tak se hostinský, který se poslední léta o hostinec stejně staral sám, stal zároveň majitelem.

Liscannorský rodák Rhynn Rugornský si konečně našel pořádnou práci. V Nurnu se stal vyhazovačem ve známé hospodě U supího pařátu.

Pak následoval sled podivných a velmi žalostných událostí.

O předradostinách se v Liscannoru utábořilo hamilkarské vojsko čítající několik vojáků. Ti se okamžitě dostali do sporu se starostou Myšilovem, který se vyhrotil natolik, že byl starosta vojáky málem zabit. Naštěstí došlo ke včasné pomoci Bašár-beje, který přivedl několik gwendarronských vojáků z blízké posádky, a ti zajistili pořádek.

Zanedlouho však došlo k vážnějšímu útoku. Tentokrát se ze sklepa domu Kutouše Králíka začali hrnout nemrtví. Naštěstí pro hobita u něj přebývali dva kouzelníci, Menhorian Blathel a Rien Gwardit, a s jejich pomocí se podařilo útok odrazit. Přesto se Králík pokusil unést upír, ale hobit ho dokázal zabít.

Králík se druhý den vydal do Nurnu pro svčenu vodu, obzvláště účinný nástroj proti nemrtvým, ale byl zajat tajemným elfem, zmlácen a vyslechnut. Ukázalo se také, že na hřbitově byly zničeny hroby. Občané proto začali držet noční hlídky a na hřbitově nastražili past. Skutečně se podařilo přistihnout tam záludného elfa oživujícího nemrtvé, ale ten dokázal uniknout, přestože byli jeho služebníci pobiti.

Po zmizení elfa se pro změnu objevilo ve vsi obrovité stvoření s rohy a vidlemi, které obklopeno nemrtvými zburcovalo liscannorskou domobranu. Když se obráncům podařilo tvora zahnat, uprchl ten na kopec nad pozemek Krubroka Krouka, kde vybuchl. Zůstal po něm jen vypálený pruh lesa a široký kaňon.

Kromě tvora se ve vsi objevil také podivný obrovský pes, který jakoby nejprve stál na straně liscannoranů, přesto však napadl mukuřana Dolwena. Ten zmizel spolu s tvorem.

Odpovědi na podivné dění v obci se dobrodruzi tvořící Nurnskou družinu odebrali hledat do Hamilkaru. Mnoho se tam však nedozvěděli a navíc padl kroll Egh.

Po návratu se začala chystat velká událost, hned tři svatby v jeden den. Jednalo se o svatby Kutouše Králíka s Pamillou Nórienskou, Luncia Nórienského se Swiannou Bělomorkovou a mukuřana Bašár-beje s Malinou Březinkovou. Obřad se měl odehrát 21. hodovanu, ale nedošlo k němu.

Dne 23.10. totiž došlo ke katastrofě. Z hlubin země se vyvalili nemrtví vedení Klogou, matkou Krubroka Krouka, a napadli Liscannor. Obyvatelé se postavili nepříteli na odpor a s nasazením holých životů bránili vesnici. Přesila nemrtvých byla veliká a na straně útočníků byly dokonce i válečné stroje, které ostřelovaly vesnici a způsobily značné škody na domech. V krvavém boji padli také občané Kutouš Králík a Melatar Vrant, ale nakonec se podařilo Klogu zabít a její armádu zničit.

Na události spojené s Klogou vzpomínal tehdejší starosta Klabzej Myšilov:

Tak to byla příšerná událost. Pominu-li, že při tomto přepadení zemřel Melatar Vrant, který v té době dosáhl deseti let a já jsem mu měl předat jeho grunt a vlastně postavit ho na jeho vlastní nohy, aby se staral sám o sebe, a pominu-li to, že tam zemřel hrdinskou smrtí Kutouš Králík v naprosto marném boji, tak pro mě to byla děsná událost, poněvadž jsem byl starosta a Liscannor byl napaden a já se nemohl sebrat a utéct. Já jsem tam musel zůstat a věděl jsem, že tam zůstanu, dokud buď my nezvítězíme nebo nezemřeme, protože já bych tam musel padnout. A to byl ten problém, že jsem věděl, že Liscannor nemůžu opustit, i kdyby ostatní utekli. Takže přepadení Klogou ve mně zanechalo těžké stavy. Já jsem z toho ještě dodneska zdrcený. Pominu i to, že mi Klogyni přísluhovači vyvražďili cokoliv, co bylo živého v mém domě, kromě mě. A pominu i to, jakým způsobem znetvořili krajinu okolo Liscannoru. Mám na mysli vznik lomu v lese a vznik palisád na louce nad Liscannorem a spoustu mrtvých. Takže nerad bych, aby se tato událost znovu opakovala. Stejně tak nemohu zapomenout na zneuctění hrobů na obecním hřbitově. Tato událost se dotkla i hrobů rodu pana Longodona, vlastně hroby jeho blízkých byly zneuctěny mezi prvními.

Sčítání ztrát na majetku dopadlo takto: poničený a znesvěcený hřbitov, vypálená škola. Další vypálené domy: č.p.19 - Grimel Chinská, č.p.30 - Arkuss Dettor, č.p.17 - Grétta Erinská, č.p.38 - Kutouš Králík. Značně

poničené domy: č.p.33 - Beryl Sekera, č.p.7 - Griffin Linfalas, č.p.26 - Attrien Moskytová, č.p.24 - Wyndred Rugornská, č.p.32 - Dyni Longodon.

Z kořisti získané po nemrtvých jako i z obecních peněz byly uhrazeny náklady na obnovu poškozených domů. Starosta Myšilov pak nechal strhnout poškozené a neobývané domy, což byly takzvaná radnice č.p. 17, dům Dyniho Longodona č.p. 32 a dům Kutouše Králíka č.p. 38.

Do opuštěného domu po Eghovi se nastěhoval obecní hrobník Dolwen Mukurský.

Na pohřeb Kutouše Králíka přijela celá jeho rodina, která původně mířila na svatbu. Zdrčení Králíci se naposledy rozloučili se svým příbuzným a slíbili návrat na jaře, aby mohli prokopat pozemek na místě zničeného domu, kde tušili nalézt dědictví.

Dvacátého přednovoroku konečně došlo ke svatbám, žel již jen dvěma. Luncius Nórienský si vzal za ženu Swiannu Bělomorkovou a Bašár-bej Malinu Březinkovou. Sláva dala alespoň částečně zapomenout na nešťastné události posledních měsíců.

1060

Čtyřicáté výročí založení obce proběhlo vcelku poklidně.

Na jaře přijela výprava hobitů z Veselého kopečku, kteří několik týdnů kopali v troskách domu nešťastného Kutouše Králíka. Vše, co příbuzní vykopali, naložili na vozy a odvezli domů. Většina obyvatel Liscannoru si oddechla, když hobiti odjeli, jelikož měli ve zvyku se opíjet, zpívat a tančit kolem ohňů hluboko do noci.

I letošního roku Nurnská družina vyjela na výpravu. Tato byla zvláštní tím, že pomohla na trůn gorganské princezně Arnúthien, dceři Halka Erinského a Manwing Gorganské, liscannorské rodačce.

Na výpravě žel zahynuli občané Beryl Sekera a Bašár-bej. Oba padli jako hrdinové v boji s nepřátelskými vojáky. Nešťastné Malině tak padl i druhý partner, s nímž byla tentokrát řádně sezdána, a aby toho nebylo málo, tak se jí na konci roku narodil další pohrobek, Chában Březinka.

Z výpravy si také přivezl partnerku starosta Klabzej Myšilov, a sice lehkou děvku Riu. Po návratu si však celou věc promyslel a s dívkou se rozešel. Ta pak přijala práci ve vranigostské nálevně, která se uvolnila po Swianně Bělomorkové, nyní Nórienské, žijící v kovárně v Liscannoru.

1061

Na počátku roku se vrátili dobrodruzi z výpravy a přinesli zprávu o hrdinské smrti Lúina Nórienského, syna slavného Páina a Lúniel Čiperové.

Letos opět následovaly starostenské volby. Tentokrát z nich vyšel vítězně řídící obecní školy a starousedlík Getd Ruindorský. Getd sám řekl něco ke svým starostenským záměrům:

No tak, já nemám žádné velké plány, v podstatě hodlám jenom udržovat stávající úkoly. Máme tu rybníkáře, poměrně schopného hrobníka... Prostě hodlám udržovat Liscannor tak, aby fungovaly všechny obecní věci. Nemám žádné velké plány, jako kdysi někteří družiníci, kteří požadovali založení nevěstince a podobně. Tak nic takového nepřichází v úvahu. Hodlám navázat na své předchůdce, prostě spravovat obec k celkové spokojenosti obyvatel a zároveň se starat o školu. To je druhá priorita, kterou jako řídící a hlavní učitel mám na starosti.

Nový starosta se také zmínil o svých předchůdci:

Já pamatuju ještě předchozí starosty. Lynhaarda, a pamatuji samozřejmě ještě i Rollda Erinského. Je těžko vyjmenovávat, co který starosta vykonal. Myšilov dal dohromady Liscannor po všech těch činech předchozích starostů, kdy obecní pokladna byla v podezřelém stavu. Po Liscannoru se také objevilo několik nových vyhlášek, které byly dost podezřelé. Předtím byl Krochta Moskyt, který naopak vedl své megalomanské sny o zvelebení Liscannoru. Postavil například kuželkárnu, kde nikdy nikdo pořádně kuželky nehrál, a podobně. Takže bych spíš navázel na činnost starosty Myšilova, který dal všechny papíry do pořádku a udržoval běžné papirování v pořádku, tedy až na jeho známé byrokratické činy.

Úvod úřadování nového starosty poznamenalo neštěstí, kdy se ztratil malý hobit Bzučan Kanimūra. Byl nalezen v lese, kde spadl do vývratu a zlomil si nohu, a takto bezbranný se stal obětí divé zvěře. Podezření ze spoluviny padlo na černého polokrolla Burbuna Šestého, který prý nebohého Bzučana občas bil, aby z něj dostal svačinu, a je možné, že chlapec utekl do lesa právě ze strachu před Burbunem. Přímá vina polokrollovi dokázána nebyla, ale ostatní obyvatelé obce se na něj od té doby dívají dosti nevěřivě.

Jelikož se v lesích v okolí Liscannoru příliš rozšířila zvěř, rozhodl se nový starosta Getd udělit všem občanům povolení k lovu. Jedinou podmínkou bylo, aby všechna ulovená zvěř byla zpracována a po lese se neválely zabité mršiny.

Nový starosta se nevěnoval jen práci, ale na stará kolena se rozhodl oženit. Za nevěstu si vybral sličnou Riu posluhující ve Vranigostské nálevně, kterou dříve odmítl Klabzej Myšilov, a brzy oslavili slavnou svatbu, při které samosebou nechyběla ani hostina pro občany.

Další radostnou událostí bylo narození Luny Nórienské, dcery Luncia a Swianny.

1062

Totoho roku se slavila další svatba, tentokrát liscannorského rodáka Gerlloda Moskyta, který pojal za ženu krásnou Lilien. Novomanželé se nastěhovali do menšího domu Moskytových č.p. 20, který matka Attrien nechala na Gerlloda přepsat. Zachoval se nám záznam, kdy čerstvý ženáč Gerllod vzpomíná na své dětství v Liscannoru:

Tak já si myslím, že být starostenským synkem v Liscannoru mělo jenom klady. Myslím si, že jsem vedl jako dítě nesmírně příjemný život, o jakém se může zdát každému dítěti. Jako děti dobrodruhů měly liscannorské děti poměrně velkou svobodu, byly jim tolerovány prohřešky, které by třeba městským dětem nebyly tolerovány, a přitom všechny ty děti, a mě tedy samozřejmě nevyjímaje, měly velice solidní zázemí, co se týče majetku.

Po delší době byl jmenován nový obecní rybníkář, kterým se stal hobit Adon. Ten se o svěřený úřad staral pečlivě, nasadil nové ryby, nakoupil rybářské náčiní a nechal postavit malou udírnu, kterou mohou využívat liscannorští občané. Za vzornou práci získal Adon občanství a zakoupil dům po Yallu Reblledovi.

A právě Adon se stal obětí přepadení, když do jeho domu vpadli dva vymahači dluhů a chtěli po něm jakousi splátku dluhu, který prý zanechala Nurnská družina v Nurnu u obchodníka Ličonga. Mazaný Adon pochopil, že se s vymahači měřit nemůže, ale poslal je za barbarem Dolwenem. Ten si nebral servítky a oba vymahače zabil. Vražda však byla jako tradičně utulána a pátrání po původu záhadné směnky pak zavedlo dobrodruhy na výpravu do východního Gwendarronu.

Na svatbě Hefta Tarase v Naglinu se rybníkář Adon, který šel Heftovi za svědka, seznámil s hobitkou Mailou Permonovou, kterou o pár měsíců později pojal za ženu a přivedl ji do Liscannoru.

Druhým přistěhovalcem se tento rok stal pan Horác Lipový, který zakoupil dům po elfu Melchizedechovi a jeho nešťastně zesnulé rodině.

Radostnou událostí se stalo narození Lotda Ruindorského, syna starosty Getda a Rii.

Smutnější zprávou bylo, že po sedmnácti letech musela být kvůli nedostatku žáků uzavřena obecná škola.

1063

Starosta Getd v rodinném životě rozhodně nezahálel, zřejmě se snažil dohnat, co v minulosti zanedbal. Tento rok se jemu a jeho ženě Rie narodil druhý syn, Gawin Ruindorský.

Naopak neštěstí potkalo Adona, který padl ve vzdálených krajích západního kontinentu. Jeho zdrcená žena Maila se odstěhovala do Naglinu k rodičům.

V létě potkala Liscannor menší přírodní katastrofa. Rozvodnil se potůček protékající obcí a poškodil několik domů. Škody nebyly příliš vážné a stačilo něco drobných oprav. Jelikož však mezi vyplavenými domy bylo i stavení starosty, stalo se, že uplavala starostenská kniha. Tu se podařilo zachránit díky obětavosti Gerlloda Moskyta, gwendarronského vojáka a příkladného občana, byla nicméně natolik poškozena, že její sušení a následné luštění a přepisování zabralo starostovi mnoho večerů.

1064

Jako obvykle se po třech letech konaly volby obecního starosty, kterýžto post bezpečně uhájil stávající starosta Getd Ruindorský. Ten také nechal zřít pomník k výročí padesáti let Nurnské družiny. Stal se jím menhir postavený na západním svahu.

Liscannor se opět rozrostl, tentokrát o zemnici Bolbuchovu a rozlehlý kamenný dům Menhoriana Blathela, který si však z neznámého důvodu nezakoupil žádný pozemek.

Také došlo k přestěhování Burbuna Šestého a jeho matky Maji do domu Yalla Reblleda. Celou operaci hradila Attrien Moskytová, která se už nemohla dívat na rozpadající se dům obklopený špinou sousedící s její výstavní rezidencí. Starý dům č.p. 28, původně postavený Nervorem Chinským, nechala Attrien zbourat.

Došlo však i k několika smutným událostem. Stářím zemřela Rollanda Rugorská, vdova po slavném bojovníku Jacobovi, a byla pochována na obecním hřbitově. Svůj dům odkázala Eleanor Rugorské, dceři Lynhaarda a Wenory.

Z výpravy na daleký východ se pak nevrátil Dolwen Mukurský, obecní hrobník. Na uvolněné místo hrobníka nastoupil Haardun Rugorský.

Neštěstí se nevyhnulo ani Vranigostu. Z výpravy se nevrátil syn vranigostského předáka Aedda, Fionn Ruindorský.

1065

I dalšího roku došlo k nešťastné události, když na ostrově Álfheim zahynul liscannorský rodák Gory Chinský, syn známého Ladota. Nešťastný Gory byl ze severského ostrova přivezen k řádnému pohřbu na obecním hřbitově.

Naopak veselejší událostí bylo narození dvojčat Thirien a Doliany Moskytových, dcer Gerlloda a Lilien.

Štěstí potkalo také druida Klabzeje Myšilova, který konečně našel ženu svého srdce a oženil se s Nilwou Pšeničkovou, která se přistěhovala do jeho domu v Liscannoru.

1066

V Liscannoru dostal povolení ke stavbě vranigostský občan Rien Gwardit, kterému se ve vlhké šikmé věži na pobřeží nežilo tak dobře, jak si představoval. Žel Rien na jaře zahynul na dalekém severu a jeho dům zůstal nedostavěn.

Do Liscannoru se přistěhoval také trpaslík Heft Taras, který dosud žil v Naglinu, zakoupiv dům po krollu Eghovi. Dům se mu zalíbil také proto, neboť v něm byly velké zásoby uhlí pro případ tuhé zimy, takže se tam trpaslík cítil jako doma. Heft se však přistěhoval sám, jelikož po krachu jeho obchodní společnosti ho opustila žena Fiala a ponechala si v péči taktéž dceru Kníklu.

Na podzim byla opět otevřena obecná škola vedená Getdem Ruindorským. Nastoupili do ní pouze dva žáci, a sice Chában Březinka a Luna Nórienská, která se stala první premiantkou ve znovuotevřené škole.

Jelikož léta nepoužívaná školní budova potřebovala opravit, byl přijat školník, kterým se stal jistý Yasper.

1067

Letos došlo k další starostenské volbě, v níž poprvé zvítězil liscannorský rodák, a sice Gerllod Moskyt, který se tak vydal ve šlépějích svého otce Krochty, několikanásobného starosty.

Kromě zvolení starostou potkala Gerlloda další šťastná událost v podobě narození syna, který dostal jméno Krochta po svém slavném dědečkovi.

Ze vsi se odstěhovala starousedlice Grétta Erinská a její starší syn Arllon. Grétta se odstěhovala do Nurnu starat se o své stárnoucí rodiče, zatímco Arllon se vydal do světa na zkušenou. Dům v Liscannoru připadl mladšímu synu Lorgenovi Erinskému.

Po čase byl opět jmenován obecní rybníkář, kterým se stal Zoltar Zemikosa.

Krom proslulého janternu přibyl v obci druhý zvláštní strom. Na pozemku Klabzeje Myšilova vyrostl v neobvykle krátké době mohutný dub, jehož listy jsou zcela černé. Žalud, z něhož strom vzešel, si druid přivezl ze severního ostrova Álfheimu a na vzrostlého velikána je velmi pyšný. Strom je doslova jeho chloubou.

Na konci roku vypukla válka s Mallikornem a jejích dopadů nebyl ušetřen ani Liscannor. Většina stálých občanů schopných služby byla povolána do armády a někteří občané se války aktivně zúčastnili. Zejména je třeba zmínit starostu Gerlloda Moskyta, který nastoupil ke své jednotce a aktivně bojoval o průsmyky v Černých vrších.

1068

Tento rok začaly spory mezi starostou Gerllodem Moskytem a přistěhovalcem Heftem Tarasem, který chtěl v okolí Liscannoru kopat doly a hledat rudu a uhlí. Většina žádostí byla starostou zamítnuta, což vyústilo ve slovní a písemné přestřelky mezi nimi, do kterých navíc zasahoval Klabzej Myšilov na straně starostově a starý Bolbuch na straně Hefta.

Starosta povolil vykopat jen jedinou průzkumnou sondu v díře, kterou po sobě zanechala Kloga. Později se však s Heftem dohodl, že ten nebude kopat, pokud mu Gerllod zajistí, že se za ním přistěhuje jeho žena s dcerou. To se vemlouvavému Moskytovi podařilo a do Liscannoru tak přibýly Heftova žena Fiala a dcera Kníkla.

Heft starostovi poděkoval, ale slovo nedodržel a spolu s Bolbuchem se okamžitě pustili do výkopových prací, ohánějíce se písemným povolením starosty.

Ke šťastné události došlo v rodině Griffina a Oriniel Linfalasových, kterým se narodila dcera Sylvana. Snad dá rodičům zapomenout na smrt nešťastně zesnulého Belehatha.

Lidé se rodí a také umírají. Stářím zemřel v pozeňnaném věku jedenaosmdesáti let Brandt, čeledín Attrien Moskytové, a byl pohřben na obecním hřbitově.

Jelikož Dyni Longodon, majitel domu č.p. 36, se v obci už mnoho let neukázal, nechal starosta Gerllod za přítomnost svědků vylomit dveře chátrajícího domu, který hrozil bez další údržby zřícením. Dům následně zakoupil hobit Gon.

Také kroll Ran si koupil vlastní obydlí v Liscannoru, spokojil se však s nedostavěným domem Riena Gwardita. Místo střechy napnul plachtu a v tomto skromném vzdušném příbytku se zjevně cítí dobře.

1069

Tohoto roku padli v jižním Gwendarronu občané Gon a Heft Taras. Po Heftově smrti se i s dcerou Kníklou odstěhovala jeho zlá žena Fiala. Heftova smrt však znamenala též konec prospektorských prací za Liscannorem.

Ani starosta Gerllod Moskyt nebude na letošní rok rád vzpomínat, zejména proto, že na výpravě ztratil paměť. Musel proto podstoupit dlouhodobou a finančně velmi nákladnou léčbu, po které se mu paměť částečně vrátila.

1070

Díky své indispozici s pamětí se starosta Gerllod Moskyt rozhodl znovu nekandidovat a raději se věnovat rekonvalescenci. Starostou byl tedy po letech znovu zvolen ctěný druid Klabzej Myšilov.

S novým starostou oslavil Liscannor padesát let existence. Žel toto výročí mělo spíše smutný nádech, neboť během tuhé zimy ponovoroku zemřeli na horkou nemoc starousedlíci Drsoul Roahanský a řídící obecné školy Getd Ruindorský. Oba byli s úctou pohřbeni na obecním hřbitově.

Vedením obecné školy se po zesnulém Getdovi ujal dosavadní pomocný učitel Griffin Linfalas.

Vzhledem k dlouhodobé nepřítomnosti byl prohlášen za nezvěstného bývalý starosta Darlen Moorhed. Jeho chátrající dům odkoupil od obce barbar Tjure.

Tjure se však již nestačil pustit do řádné opravy, neboť na konci roku padl. Stejně dopadl i kroll Ran, jehož zříceninu levně zakoupil barbar Amar, který plánuje stavbu.

Dům po veteránu Drsoulovi zakoupil Zoltar Zemikosa, který naopak žádnou stavbu neplánuje.

Dům si konečně postavil také školník Yasper, jelikož Moskytovci rodina mu odmítla povolit svatbu s Nariou, o níž se ucházel pokud nebude mít kde bydlet. Šťastný Yasper tak krátce po dokončení svého domu č.p. 44 slavil svatbu s Nariou Moskytovou.

Starosta také veřejně pochválil obecního rybníkáře Zoltara Zemikosu za vzorné vykonávání povinností. Skutečně, na rybníček pod dohledem Zoltarovým je radost pohledět.

A tak uplynulo padesát let v Liscannoru. Přejme jeho obyvatelům hodně štěstí v dalším životě a obci nerušený rozvoj. Dají-li bohové, dočkáme se dalšího pokračování této kroniky, třeba za dalších padesát let.

Okénko obecné školy

léto 1045
Starosta obce, pan Krochta Moskyt, otevřeně navrhuje výstavbu školy na území obce. Pro velký zájem občanstva okamžitě začínají výkopové práce. Vzhledem k neutěšenému stavu obecní pokladny pan Moskyt financuje stavbu sám. Do funkce řidičího je navržen Rhandir Hekhlem (bývalý řidičí obecné školy v Therfastu, později kvůli tragédii z roku 1038 ze služeb propuštěn). Škola je uznána školským úřadem v Nurnu a i pan Hekhlem získává patřičná osvědčení. Škola je zahrnuta závaznými přihláškami dětí ve věku od pěti do deseti let věku.

1045/46
Ve znamení velkého zájmu ze strany rodičů je zahájen první školní rok. Školu navštěvuje celých sedm žáků, z toho jeden přespolní - vranigost'anka Viella Ruindorská. Do učitelského sboru je přijat pan Getd Ruindorský, a to jako učitel kreslení. Premiantem ročníku je vyhlášen Allen Moskyt, prvorozený syn starosty obce.

Moskyt Allen	prospěl obdivně - premiant
Moskyt Gerllod	prospěl obdivně
Nórienská Pamilla	prospěla obdivně
Rugornská Eleanor	prospěla řádně
Rugornská Wyndred	prospěla řádně
Rugornský Haardun	prospěl řádně
Ruindorská Viella	prospěla řádně

1046/47
Wyndred Rugornská, Viella Ruindorská a Pamilla Nórienská ukončily studium; Viella s Pamillou přecházejí do Nurnu. Namísto toho se objevují přihlášky krolla Burbbaga a slečny Wulpin, dvou negramotných dospělých lidí. Řidičí Hekhlem vyvolává při, ale na nátlak veřejnosti oba přijímá. Školné činí 500 zl. a výuka je omezená. Rhandir Hekhlem se musí veřejně omluvit. Novým žákem je také malý Gory Chinský. Premiantem ročníku je znovu Allen Moskyt.

Chinský Gory	prospěl řádně
Moskyt Allen	prospěl obdivně - premiant
Moskyt Gerllod	prospěl řádně
Rugornská Eleanor	prospěla řádně
Rugornský Haardun	prospěl řádně
Burbbag	prospěl ležérně
Wulpin	prospěla řádně

1047/48
Wulpin se naučila číst, psát a počítat a opouští školní lavice. Kroll Burbbag však opakuje. Premiantem ročníku se opět stává Allen Moskyt. Stala se hrůzná věc. Děti byly v době výuky napadeny šilencem, který žádal výkupné. Díky Allenovi přišli na pomoc družiníci a cizáckého krolla potrestali. Dík za to také Burbbagovi!

Chinský Gory	prospěl řádně
Moskyt Allen	prospěl obdivně - premiant
Moskyt Gerllod	prospěl řádně
Rugornská Eleanor	prospěla řádně
Rugornský Haardun	prospěl řádně
Burbbag	prospěl řádně

1048/49
Kroll Burbbag konečně zvládl látku pro pětileté děti! Pan Melchizedech se vyznamenává svým učeným pojednáním o ptácích a je požádán, zda by nepřijal místo učitele přírodozpytu. Melchizedech má více povinností, proto se stává alespoň učitelem pomocným. Náhle však v zimě tragicky umírá. Premiantem svého posledního ročníku je již počtvrté Allen Moskyt. Po smrti starosty obce je novým starostou zvolen Burbbag, syn Šakův. První žák naší školy, který něco dokázal!

Chinský Gory	prospěl řádně
Moskyt Allen	prospěl obdivně - premiant

Moskyt Gerllod	prospěl řádně
Rugornská Eleanor	prospěla řádně
Rugornský Haardun	prospěl řádně

1049/50
Školu opouští čtyřnásobný premiant Allen Moskyt a Haardun Rugornský. Místo učitele tělopružby na vlastní žádost přijímá pan Yall Reblled. Vzhledem ke slabým populačním ročníkům čtyřicátých let frekventují výuku pouze tři žáci. Poměr žáků k učitelskému sboru je alarmujících 1:1! Premiantem ročníku se stává Allenův bratr Gerllod.

Chinský Gory	prospěl řádně
Moskyt Gerllod	prospěl obdivně - premiant
Rugornská Eleanor	prospěla ležérně

1050/51
V tomto roce je přihlášena Naria Moskytová a stává se premiantkou. Rugornská Eleanor, jedna z nejhorších žaček za existenci školy, opouští třídu.

Chinský Gory	prospěl řádně
Moskyt Gerllod	prospěl řádně
Moskytová Naria	prospěla obdivně - premiant
Rugornská Eleanor	prospěla řádně

1051/52
Počet žáků doplnil Eonn, osvojené dítě z domu Zivrilových, a také Nilien Linfaliasová. Ta se také stává premiantkou třídy. Na konci roku ukončuje studia Gory Chinský.

Chinský Gory	prospěl obdivně
Linfaliasová Nilien	prospěla obdivně - premiant
Moskytová Naria	prospěla obdivně
Zivril Eonn	prospěl řádně

1052/53
V počtu tří žáků pokračuje výuka i v tomto roce. Titul premiant za svou pílí právem získává Nilien Linfaliasová. Tak vynikající prospěch škola dosud nepamatuje!

Linfaliasová Nilien	prospěla obdivně - premiantka
Moskytová Naria	prospěla obdivně
Zivril Eonn	prospěl řádně

1053/54
Učitel tělopružby, pan Yall Reblled, nešťastně zahynul na výpravě. Místo něj se předmětu tělopružby ujal bývalý družiník Griffin Linfalias. Nilien Linfaliasová se stala opět premiantkou třídy.

Linfaliasová Nilien	prospěla obdivně - premiantka
Moskytová Naria	prospěla řádně
Zivril Eonn	prospěl řádně

1054/55
V tomto roce došlo k několika tragickým událostem. Pan řidičí, Rhandir Hekhlem po dlouhé nemoci skonal. Místo něj se úřadu ředitele školy ujal Getd z Ruindoru. Druhým neštěstím se stala smrt malého Belehatha Linfalase, který zahynul v zimě, když se pod ním praskl led na obecním rybníčku. Do školy spolu s nešťastným Belehadem nastoupil pohrobek po elfu Melchizedechovi Melatar a počet žáků tak na konci roku dosáhl počtu čtyři. Nilien Linfaliasová, pravděpodobně šokovaná smrtí svého bratra, se neuvěřitelně zhoršila. Na postu premiantky ji vystřídala Naria Moskytová.

Linfaliasová Nilien	prospěla řádně
Moskytová Naria	prospěla řádně - premiantka
Zivril Eonn	prospěl řádně
Melatar Vrant	prospěl řádně

1055/56

Nilien Linfaliasová se opět pustila s vervou do učení a dosáhla ještě lepších výsledků, než před dvěma lety, čímž se zaslouženě stala premiantkou ročníku. Do školy nastoupila adoptovaná dcera Dyniho Longodona Dani, která byla zachráněna z otroctví, kde se jí nedostalo potřebného základního vzdělání. Tento rok přijala místo pomocné učitelky přírodopytu Wulpin Tehalská. Pan řídící, Getd z Ruindoru, zavedl mimo školní osnovu pro zájemce předmět magie, určený pro adepty kouzelnictví, aby se seznámili s oborem. Jako první této možnosti využila Naria Moskytová, která prokázala velké nadání nejspíše zděděné po otci.

Linfaliasová Nilien	prospěla obdivně - premiantka
Moskytová Naria	prospěla obdivně
Zivril Eonn	prospěl řádně
Melatar Vrant	prospěl řádně
Dani	prospěla řádně

1056/57

Nilien Linfaliasová se rozloučila se školou opět s titulem premiantky. Školu opustil rovněž Eon Zivril a zkrácenou výuku úspěšně ukončila také Dani Longodonová.

Linfaliasová Nilien	prospěla obdivně - premiantka
Zivril Eonn	prospěla řádně
Melatar Vrant	prospěla obdivně
Dani	prospěla řádně

1057/58

Do prvního ročníku nastoupili tři noví žáci, Lombien Tehalská, Burbun Šestý a přespolní Ilayen Ruindorská. Školní výuka se rozrostla o kurzy vaření, čehož využily zejména mladé dívky. Výuky vaření se ujal pan Kutouš Králík. Titul premiant ročníku si zasloužil Melatar Vrant.

Melatar Vrant	prospěl řádně - premiant
Ilayen Ruindorská	prospěla řádně
Lombien Tehalská	prospěla řádně
Burbun Šestý	prospěl řádně

1058/59

Melatar Vrant ukončil školní docházku titulem premiant ročníku.

Melatar Vrant	prospěl řádně - premiant
Ilayen Ruindorská	prospěla řádně
Lombien Tehalská	prospěla řádně
Burbun Šestý	prospěl řádně

1059/60

Na podzim postihla obci strašlivá pohroma. Horda nemrtvých povoláná pekelnou stvůrou napadla vesnici ve snaze ji zničit. Odražení byli jen za cenu obrovských ztrát na životech a majetku. Při obraně obce hrdinskou smrtí padli bývalý premiant třídy Melatar Vrant a učitel vaření Kutouš Králík. Navíc byla školní budova zcela zničena a musela být postavena znovu. Výuka tudíž probíhala povětšinou v provizorních prostorách hostince U hrocha. Premiantkou ročníku se stala Lombien Tehalská.

Ilayen Ruindorská	prospěla řádně
Lombien Tehalská	prospěla řádně - premiantka
Burbun Šestý	prospěl ležerně

1060/61

Školu navštěvují stejně jako minulý rok pouhé tři děti. Začíná se projevovat slabá reprodukční schopnost liscannorského obyvatelstva z padesátých let. Brzy bude zřejmě nutné školu pro nedostatek žáků uzavřít. Premiantkou třídy se stala opět Lombien Tehalská.

Ilayen Ruindorská	prospěla řádně
Lombien Tehalská	prospěla řádně - premiantka
Burbun Šestý	prospěl ležerně

1061/62

Poslední ročník školy, k zápisu dětí do dalšího ročníku by musel dopomoci jen zázrak. Premiantkou třídy se stala znovu v řadě Lombien Tehalská. Tento rok žáci pokusně absolvovali kurzy vaření. Všechny tři děti opouštějí školu.

Ilayen Ruindorská	prospěla řádně
Lombien Tehalská	prospěla řádně - premiantka
Burbun Šestý	prospěl ležerně

léto 1062

Liscannorská škola byla pro nedostatek žáků uzavřena.

1066/67

Po čtyřech letech školský řídící Getd Ruindorský zahajuje výuku pro dva žáky - Chábana Březinku a Lunu Nórienskou. Luna se stává premiantkou třídy, řečené dvojčlenka.

Chában Březinka	prospěl řádně
Luna Nórienská	prospěla řádně - premiantka

1067/68

Tohoto roku byla zavedena funkce školníka, kterou zastal pan Yasper. Do výuky nastupuje Lotd Ruindorský, takže žáci jsou už tři. Lotd se stává premiantem.

Chában Březinka	prospěla řádně
Luna Nórienská	prospěla obdivně
Lotd Ruindorský	prospěl obdivně - premiant

1068/69

Příchodem Gawina Ruindorského se stav žactva ustaluje na počtu čtyř, což lze považovat za stabilní základ dlouhodobého fungování školy v budoucnu. Lotd Ruindorský opět obhájil hrdý titul premianta ročníku.

Chában Březinka	prospěl řádně
Luna Nórienská	prospěla řádně
Lotd Ruindorský	prospěl řádně - premiant
Gawin Ruindorský	prospěl řádně

1069/70

O ponovoroku 1070 zemřel Getd z Ruindoru. Na přání starosty Gerlloda Moskyta se ujímá vedení školy a veškeré výuky dlouholetý učitel pan Griffin Linfalias. Všichni žáci z předchozího roku pokračují v docházce. Do čtvrté třídy chodí Chában Březinka a Luna Nórienská, do třetí Lotd Ruindorský a do druhé třídy Gawin Ruindorský. Všichni prospěli řádně. Nejlepší výsledky měl Lotd, ale nikoliv výjimečně. Nového řídícího mrzí známka z tělopružby u Luny, prospěla ležerně. Zdá se, že pohyb jí nijak netěší.

Chában Březinka	prospěl řádně
Luna Nórienská	prospěla obdivně
Lotd Ruindorský	prospěl obdivně - premiant
Gawin Ruindorský	prospěl řádně

Seznam domů v roce 1070

Č.P.	Dům	Rok	Majitel
1.	Erin (kamenný dům)	1020	Lorgen Erinský
2.	Rugorn (kamenný dům)	1020	Eleanor Rugornská
3.	Ruindor (hladký srub)	1021	Ria Ruindorská
4.	Liskovic (křížený srub)	1021	ZBOŘENO
5.	Quonsett (hrázděné stavení)	1023	Haardun Rugornský
6.	Álfheim (hrázděné stavení)	1023	ZBOŘENO
7.	Zelenovrstí (hrázděné stavení)	1023	Griffin Linfalas
8.	Čiperovi (hrázděné stavení)	1023	Jeremiáš Čipera
9.	Roahan (hladký srub)	1023	Zoltar Zemikosa
10.	Márnice (kamenný dům)	1023	obecní
11.	Hospoda U hrocha (kamenný dům)	1028	Jeremiáš Čipera
12.	Katzbalgerovic (kamenný dům)	1029	ZBOŘENO
13.	Zajsan (kamenná věž)	1030	ZBOŘENO
14.	Kallové (kamenný dům)	1030	ZBOŘENO
15.	Rviz (hladký srub)	1030	ZBOŘENO
16.	Nóriensští (hrázděné stavení)	1030	Pamilla Nórienská
17.	Radnice (kamenný dům)	1033	ZBOŘENO
18.	Škorpík (cihlový dům)	1033	ZBOŘENO
19.	Tichošlápek (hrázděný dům)	1034	Grimel Chinská
20.	Moskytové (kamenný dům)	1036	Gerllod Moskyt
21.	Běloruký (kamenný dům)	1037	ZBOŘENO
22.	Bezbrada (kamenný dům)	1038	ZBOŘENO
23.	Álfheim (hrázděné stavení)	1038	Klabzej Myšilov
24.	Rugornský (kamenný dům)	1038	Wyndred Rugornská
25.	Vodouch (kamenný dům)	1040	obecní
26.	Moskytové (kamenný dům)	1040	Attrien Moskytová
27.	Zivril (kamenný dům)	1044	Wulpin Zivrilová
28.	Chinský (hladký srub)	1044	ZBOŘENO
29.	Melchizedech (cihlový dům)	1045	Horác Lipový
30.	Dettor (kamenná nora)	1045	Arkuss Dettor
31.	Obecná škola (kamenný dům)	1045	obecní
32.	Drtinosa (kamenný dům)	1046	ZBOŘENO
33.	Rebled (kamenný dům)	1051	Burbun Šestý
34.	Pelouchová (nejspíš srub)	1052	ZBOŘENO
35.	Kanimůra (nora)	1055	Chában Březinka
36.	Longodon (kamenný dům)	1055	obecní
37.	Wiky (kamenný dům)	1055	Wiky
38.	Králík (kamenný dům)	1056	ZBOŘENO
39.	Nórienský (kamenná kovárna)	1059	Luncius Nórienský
40.	Egh (kamenný dům)	1059	obecní
41.	Bolbuch (kamenná zemnice)	1064	Bolbuch
42.	Blathel (kamenný dům)	1064	Menhorian Blathel
43.	Gwardit (kamenný dům)	1065	Ramar
44.	Yasper (kamenný dům)	1070	Yasper

Seznam obyvatel Liscannoru

Občané	Obydlí	Funkce
Lorgen Erinský	č.p.1	
Eleanor Rugornská	č.p.2	
Ria Ruindorská	č.p.3	
Lotd Ruindorský	č.p.3	
Gawin Ruindorský	č.p.3	
Haardun Rugornský	č.p.5	hrobník
Griffin Linfalas	č.p.7	řídící obecné školy
Oriniel Linfalasová	č.p.7	
Nilien Linfalasová	č.p.7	
Sylvana Linfalasová	č.p.7	
Jeremiáš Čipera	č.p.8	hostinský
Lúniel ČipEROVÁ	č.p.8	
Zoltar Zemikosa	č.p.9	
Pamilla Nórienská	č.p.16	
Grimel Chinská	č.p.19	
Gerllod Moskyt	č.p.20	
Lilien Moskytová	č.p.20	
Thirien Moskytová	č.p.20	
Dolia na Moskytová	č.p.20	
Krochta Moskyt	č.p.20	
Klabzej Myšilov	č.p.23	starosta, strážce Janternu
Nilwa Myšilovová	č.p.23	
Wyndred Rugornská	č.p.24	
Rhynn Rugornský	č.p.24	
Attrien Moskytová	č.p.26	obchodnice
Wulpin Zivrilová	č.p.27	
Lambard Tehalský	č.p.27	
Lombien Tehalská	č.p.27	
Horác Lipový	č.p.29	
Arkuss Dettor	č.p.30	
Burbun Šestý	č.p.33	
Malina Březinková	č.p.35	
Chában Březinka	č.p.35	
Wiki	č.p.37	
Luncius Nórienský	č.p.39	kovář
Swianna Nórienská	č.p.39	
Luna Nórienská	č.p.39	
Bolbuch	č.p.41	
Menhorian Blathel	č.p.42	
Ramar	č.p.43	
Yasper	č.p.44	
Naria Moskytová	č.p.44	
Další dlouhodobě hlášení obyvatelé		
Celebrína	č.p.26	
Jon Tening	č.p.26	
Fonn Zivril	č.p.27	
Maja	č.p.33	

Seznam dětí narozených na území obce Liscannor

Pořadí	Jméno	Rodiče	Narození	Kmotr
1.	Arnúthien Erinská	(Halk+Manwing)	12.2.1023	
2.	Eriadann Rugornský	(Jacob+Rollanda)	18.8.1028	km. Christla
3.	Šajsan Zajsanský	(Čagdan+Ličong)	21.11.1030	km. Sarim
4.	Noriane Kallová	(Corey+Yullien)	18.1.1031	km. Rolld
5.	Arlon Erinský	(Rolld+Grétta)	3.6.1031	km. Erlanth
6.	Rhynn Rugornský	(Jacob+Rollanda)	15.8.1031	km. Sarim
7.	Lúin Nórienský	(Páin+Lúniel)	18.3.1032	km. Sarim
8.	Lorgen Erinský	(Rolld+Grétta)	23.8.1033	km. Llandaff
9.	Luncius Nórienský	(Páin+Lúniel)	16.11.1033	
10.	Pamilla Nórienská	(Páin+Lúniel)	6.10.1035	
11.	Wyndred Rugornská	(Lynhaard+Wenora)	5.12.1035	km. Astorius
12.	Haardun Rugornský	(Lynhaard+Wenora)	27.1.1038	km. Krochta
13.	Allen Moskyt	(Krochta+Attrien)	9.10.1038	km. Ladot
14.	Eleanor Rugornská	(Lynhaard+Wenora)	30.1.1040	km. Orglaff
15.	Gerllod Moskyt	(Krochta+Attrien)	27.1.1040	km. Lynhaard
16.	Gory Chinský	(Ladot+Grimel)	18.11.1041	
17.	Naria Moskytová	(Krochta+Attrien)	29.8.1045	
18.	Nilien Linfalasová	(Griffin+Oriniel)	6.8.1046	
19.	Belehath Linfalas	(Griffin+Oriniel)	24.5.1049	
20.	Melatar Vrant	(Melchizedech+Glassal)	1.8.1049	km. Myšilov
21.	Lombien Tehalská	(Lambard+Wulpin)	4.8.1051	
22.	Burbun Šestý	(Burbbag+Maja)	14.4.1052	
23.	Anja Longodonová	(Dyni+Anja)	2.1.1055	km. Attrien
24.	Bzučan Kanimúra	(Nebuč+Malina)	25.10.1056	
25.	Chában Březinka	(Bašárbej+Malina)	28.11.1060	
26.	Luna Nórienská	(Luncius+Swianna)	15.5.1061	
27.	Lotd Ruindorský	(Getd+Ria)	17.6.1062	
28.	Gawin Ruindorský	(Getd+Ria)	14.10.1063	
29.	Thirien Moskytová	(Gerllod+Lilien)	28.8.1065	
30.	Doliana Moskytová	(Gerllod+Lilien)	28.8.1065	
31.	Krochta Moskyt	(Gerllod+Lilien)	6.2.1067	km. Myšilov
32.	Sylvana Linfalasová	(Griffin+Oriniel)	21.2.1068	km. Jeremiáš

Seznam hrobů na obecním hřbitově

Hrob	Jméno	Datum
1.	Pepen Ruindorský	1.3.1000-17.2.1023
2.	Farin	29.6.995-26.8.1023
3.	Atheas Zelenovrský	26.9.988-3.9.1026
4.	Arwin Linfalas	11.4.998-5.9.1026
5.	Thúvin Zelenovrský	7.7.1005-5.9.1026
6.	Sigurd	6.10.1015-5.9.1026
7.	Grundyg Quonsettský	5.4.997-3.6.1027
8.	Nargothrond Katzbalger	30.12.1003-3.6.1027
9.	Yorg Erinský	17.7.997-7.4.1028
10.	Torp Katzbalger	28.6.995-11.8.1029
11.	Corey Kall	21.5.1000-29.1.1031
12.	Čagdan Zajsanský	11.2.1006-27.1.1031
13.	Jacob Rugornský	14.1.992-5.12.1031
14.	Rviz Hnis	4.2.1004-10.12.1031
15.	Erlanth Linfalas	18.10.1004-24.9.1033
16.	Rolld Erinský	4.8.1005-24.9.1033
17.	Llandaff Quonsettský	14.9.1012-24.9.1033
18.	Timon Tchan Či	30.3.1010-8.9.1034
19.	Páin Nórienský	17.6.1009-2.9.1036
20.	Krull Tichošlápek	28.6.1010-20.7.1036
21.	Dergan Prokletý	19.11.1015-5.10.1036
22.	Mugzaš	12.9.1005-17.12.1037
23.	Astorius	20.6.1007-17.12.1037
24.	Eriadann Rugornský	18.8.1028-7.7.1044
25.	Eodel Zivril	23.8.1021-5.5.1048
26.	Nervor Chinský	19.12.1016-4.5.1048
27.	Krochta Moskyt	3.7.1002-21.12.1048
28.	Burbbag Šestý	28.9.1023-28.5.1052
29.	Glassal Vrantová	+20.9.1054
30.	Wenora Rugornská	+18.10.1054
31.	Rhandir Hekhlem	+23.10.1054
32.	Anja Longodonová	+5.1.1055
33.	Belehath Linfalas	24.5.1049-6.2.1055
34.	Allen Moskyt	9.10.1038-13.5.1055
35.	Lagran Paskal	8.9.1021-13.5.1055
36.	Bilanka	+5.1.1056
37.	Joachalent Sallent	+17.5.1057
38.	Dani + Anja	+17.2.1058
39.	Krubrok Krouk	11.12.1032-8.4.1058
40.	Kutouš Králík	24.11.1032-17.11.1059
41.	Bzučan Kanimúra	25.10.1056-21.9.1061
42.	Rollanda Rugornská	+28.6.1064
43.	Gory Chinský	18.11.1041-2.5.1065
44.	Brandt	+10.12.1068
45.	Getd Ruindorský	25.8.1008-10.1.1070
46.	Drsoal Roahanský	11.1.1005-24.1.1070

Seznam ostatních hrobů na území obce

čp. 1		
1.	Dark Erinský	2.10.976-1.4.1016
2.	Lokke Ardasanská	30.5.1004-27.1.1023
3.	Halk Erinský	21.10.996-12.2.1023
4.	Arienne Borglandská	14.10.998-15.2.1023
čp. 2		
1.	Hupsla Lisková	27.7.989-8.1.1022
2.	Gwanda Lisková	10.1.992-4.2.1023
3.	Pála Hlupák	21.4.993-17.2.1023
čp.13		
1.	Krak Álfheimský	7.7.1001-11.8.1029
čp.6		
1.	Olda Pracička	15.11.1009-5.10.1036

Seznam starostů

Pořadí	Jméno	Období	Zvolen
1.	Yorg z Erinu	1025-1028	1
2.	Barnabáš Čipera	1029-1029	1
3.	Rolld z Erinu	1029-1033	1
4.	Lynhaard z Rugornu	1033-1037	1
5.	Krochta Moskyt	1038-1048	3
6.	Burbbag Šestý	1049-1052	1
7.	Darlen Moorhed	1052-1055	1
8.	Klabzej Myšilov	1055-1061	2
9.	Getd z Ruindoru	1061-1067	2
10.	Gerllod Moskyt	1067-1070	1
11.	Klabzej Myšilov	1070	1

